د یوحنا رسول رویا

مقدمه

١ (۱) دا هغه رویا ده چې خُدائ پاک عیسیٰ مسیح ته ورکړه چې هغه خپلو غلامانو ته هغه خبرې وښائی چې کومې به زر تر
زره پېښېږی. هغهٔ خپله فرښته خپل غلام یوحنا ته په رالېږلو دا خبرې هغهٔ ته وښودلې، (۲) چا چې د خُدائ پاک د کلام او د
عیسیٰ مسیح او د هغهٔ ټول هر څهٔ چې هغه ولیدل ګواهی ورکړه. (۳) بختور دے هغه څوک چې دا پېشګوئی نورو خلقو ته لولی
او بختور دی هغه خلق چې دا کلام اوری او چې څهٔ په کښې لیکلی دی په هغې عمل کوی، ځکه چې وخت رانزدې دے. (۴) دا
خط د یوحنا د طرف نه د آسیه صوبې د اوو جماعتونو په نوم، په تاسو دې فضل او سلامتی وی، د خُدائ پاک د طرفه چې
شته، چې وو او چې راتلونکے دے، او د هغه اوو روحونو د طرفه چې د هغهٔ د تخت د وړاندې دی، (۵) او د عیسیٰ مسیح د
طرف نه چې وفادار ګواه دے او چې د مړو نه اول ژوندے پاڅېدو او د زمکې د بادشاهانو سردار دے. هغه مونږ سره مینه کوی
او مونږ یې د خپلې وینې په قربانئ د ګناهونو نه آزاد کړُو. (۶) هغهٔ مونږ د خپل پلار خُدائ پاک د بادشاهت د خدمت دپاره
اِمامان جوړ کړُو. د هغهٔ جلالی قُدرت دې تل تر تله قائم وی. آمین. (۷) ګورئ، هغه په وریځو کښې راروان دے، هره سترګه به
هغه ووینی، او هغوئ هم چا چې هغه ژوبل کړے وو، او د دُنیا ټول خلق به په هغهٔ ویر کوی. بېشکه دا به دغه شان وی. آمین.
(۸) مالِک خُدائ پاک فرمائی چې، "اول او آخر زهٔ یم، چې شته، چې وو، چې راتلونکے دے یعنې قادر مطلق خُدائ."

د حضرت عیسیٰ مسیح په باب کښې رویا

(۹) زهٔ ستاسو ورور یوحنا، په تنګسیا، په بادشاهئ او په صبر کښې تاسو سره خپل عیسیٰ کښې شریک یم. زهٔ د خُدائ پاک د
کلام او د عیسیٰ په حقله د ګواهئ ورکولو په وجه پتموس نومې جزیره ته جلاوطن کړے شوم. (۱۰) او د مالِک په ورځ چې روحُ
القُدس په ما غلبه وکړه، نو ما خپل شا ته یو اوچت آواز واورېدو چې د بیګل په شان وو. (۱۱) هغه آواز ما ته ووئیل چې، "څهٔ
چې تهٔ وینې هغه په یو کِتاب کښې ولیکه او اوو واړو جماعتونو ته یې ولېږه، یعنې اِفِسوس، سمرنه، پرګمون، تواتیره، سردیس،
فیلدِلفیه، او لودیکیه ته." (۱۲) زهٔ وربېسې راتاو شوم چې دا څوک دے چې ما سره خبرې کوی، او چې زهٔ راتاو شوم نو ما د
سرو زرو اووهٔ ډیوټونه ولیدل. (۱۳) او د دې ډیوټونو په مینځ کښې ما یو کس د اِبن آدم په شان ولیدلو چې تر پښو پورې یې
چُوغه اغوستې وه او په سینه یې د سرو زرو سینه بند تاو کړے وو. (۱۴) د هغهٔ د سر وېښتهٔ لکه د سپینې وړئ او یا واورې په
شان سپین وُو او د هغهٔ سترګې د اور د شغلو په شان وې. (۱۵) او د هغهٔ پښې د زېړو په شان ځلېدلې ځنګه چې په بټئ کښې
سرې شوې وی او د هغهٔ آواز لکه د تېزو اوبو په شان وو. (۱۶) او هغهٔ په ښی لاس کښې هغه اووهٔ ستوری نیولی وُو او د هغهٔ د
خولې نه یوه تېزه دوه مخیزه تُوره راوتلې وه او د هغهٔ مخ د تېز نمر په شان ځلېدو. (۱۷) کله چې هغه ما ولیدو نو زهٔ لکه د مړی
د هغهٔ په پښو کښې پرېوتلم، خو هغهٔ خپل ښے لاس په ما کېښودو او وې فرمائیل، "یرېږه مه، اول او آخر زهٔ یم، (۱۸) او ژوندے
یم، زهٔ مړ وم خو اوس تل تر تله ژوندے یم او د مرګ او د عالمِ ارواح کُنجیانې ما سره دی. (۱۹) د دې دپاره دا هر څهٔ ولیکه څهٔ
چې تهٔ وینې، څهٔ چې اوس دی او څهٔ چې وروستو به وشی. (۲۰) تا چې زما په ښی لاس کښې اووهٔ ستوری لیدلی دی او هغه
اووهٔ د سرو زرو ډیوټونه، د هغې راز دا دے چې اووهٔ ستوری د اوو جماعتونو فرښتې دی او دا اووهٔ ډیوټونه اووهٔ جماعتونه
دی."

د اِفِسوس جماعت دپاره پېغام

٢ (۱) "د اِفِسوس د جماعت فرښتې ته دا پېغام ولیکه، دا د هغهٔ پېغام دے چا چې اووهٔ ستوری په خپل ښی لاس کښې نیولی
دی څوک چې د سرو زرو د اوو ډیوټونو په مینځ کښې ګرځی. (۲) زهٔ ستا د ټولو عملونو نه خبر یم. او ما ته ستا د خوارئ او
صبر هم پته ده. او ما ته د دې هم پته ده چې تهٔ بدکاره خلق نهٔ شې زغملے، تا هغوئ وآزمائیل څوک چې ځان ته رسولان وائی

خو نۀ دی، او دروغژن دي ثابت کړل. ﴿۳﴾ ما ته دا هم پته ده چې زما د نوم د خاطره تا دا په صبر سره وزغمل او تۀ ستومانه
نۀ شوې. ﴿۴﴾ خو زۀ ستا خلاف دا شکايت کوم چې تا هغه وړومبۍ مينه پرېښې ده. ﴿۵﴾ خو هغه راياد کړه چې تۀ د څومره
اوچت مقام نه پرېوتلې، خو اوس توبه وباسه او هغه کار کوه لکه چې مخکښې دې کړے وو. کۀ تۀ توبه ونۀ باسې نو زۀ به راشم
او ستا ډيوټ به د خپل ځائ نه لرې کړم. ﴿۶﴾ خو بيا هم يوه خبره ستا په حق کښې شته چې تۀ د نيکليانو د کارونو نه نفرت
کوې لکه چې زۀ يې ترې کوم. ﴿۷﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واورى چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائى. هر هغه
څوک چې بريالے شى نو زۀ به د ژوندون د ونې نه د مېوې د خوړلو اختيار ورکړم چې د خُدائ پاک په جنت کښې ولاړه ده.

د سمرنه جماعت دپاره پيغام

﴿۸﴾ د سمرنه د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه چې، څوک چې اول او آخر دے، او څوک چې مړ شو او بيا ژوندے شو، هغه
داسې فرمائى، ﴿۹﴾ ما ته ستا د تنګسيا او غربت پته ده، خو بيا هم تۀ مالدار يې، زۀ د هغه خلقو د کُفر وئيلو نه هم خبر يم چې
ځان ته يهوديان وائى خو دی نۀ. دا د شېطان جماعت دے. ﴿۱۰﴾ د راتلونکو زحمتونو نه مۀ يرېږه. خبردار شئ اِبليس به تاسو نه
ځينې قېدخانو ته واچوى نو چې تاسو وآزمائيلے شئ او تر لسو ورځو پورې به په تاسو زحمتونه وی. خو تر مرګه پورې وفادار
اوسئ او زۀ به د ژوندون تاج در په سر کړم. ﴿۱۱﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واورى، چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ
فرمائى. هر هغه څوک چې کامياب شى نو دوېم مرګ به ورته هيڅ نقصان ونۀ رسوى.

د پرګمون جماعت دپاره پيغام

﴿۱۲﴾ د پرګمون د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه، هغه څوک چې چا سره تېرۀ دوه مخيزه تُوره ده هغه داسې فرمائى، ﴿۱۳﴾ ما
ته پته ده چې تۀ چرته اوسې، هلته چرته چې د شېطان تخت دے او تۀ زما په نوم مضبوط ولاړ يې. تا په هغه وخت هم د خپل
ايمان نه اِنکار ونۀ کړو کله چې زما وفادار ګواه انتيپاس ستاسو په هغه ښار کښې ووژلے شو چرته چې شېطان اوسېږى. ﴿۱۴﴾
خو زۀ ستا خلاف د يو څو خبرو شکايت کوم چې په تاسو کښې هلته څۀ کسان شته چې د بلعام د تعليم پيروى کوى، چا چې
بلق ته تعليم ورکړو چې بنى اِسرائيل ګُمراه کړى چې هغوئ بُتانو ته شوې قربانى وخورى او حرامکارى دې وکړى. ﴿۱۵﴾ هم دغه
شان په تاسو کښې ځينې کسان شته دے چې د نيکليانو د تعليم پيروى کوى. ﴿۱۶﴾ نو توبه وباسه، کۀ نه نو زۀ به زر راشم او په
هغه تُوره به د هغوئ سره جنګ وکړم کومه چې زما د خولې نه راوځى. ﴿۱۷﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واورى چې روحُ
القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائى. هر هغه څوک چې کامياب شى نو زۀ به هغوئ ته پټ شوى من او يو سپين کاڼے ورکړم او په
هغه سپين کاڼى به يو نوے نوم ليکلے شوے وی چې صرف هغه چا ته به پته ده چا ته چې دا کاڼے ورکړے شوے وی.

د تواتيره جماعت دپاره پيغام

﴿۱۸﴾ د تواتيره د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه چې د خُدائ پاک زوئ داسې فرمائى د چا سترګې چې د اور د شغلو په شان
دی او چې پښې يې د زېړو په شان ځليږى، ﴿۱۹﴾ ما ته ستا د ټولو عملونو، ستا د مينې، ايماندارى، خدمت او صبر پته ده. ما ته
پته ده چې ستا اوسنى عملونه ستا د مخکښينو عملونو نه بهتر دى. ﴿۲۰﴾ خو زۀ ستا خلاف دا شکايت کوم چې تۀ هغه ايزبلې
نومې ښځه برداشت کوې چې ځان ته پېغمبره وائى او زما خادِمانو ته د حرامکارى او د بُتانو د قربانۍ د خوړلو ترغيب ورکوى.
﴿۲۱﴾ ما هغې ته د توبې ويستلو موقع ورکړه خو هغه د خپلې حرامکارى نه توبه نۀ وباسى. ﴿۲۲﴾ نو زۀ به هغه د کټ په رنځ
وغورزوم او هغوئ چې ورسره يې زنا کړې ده، هغوئ به په ډېره سخته تنګسيا کښې راګېر کړم ترڅو چې هغوئ د هغې د کړو نه
توبه ونۀ باسى. ﴿۲۳﴾ او د هغې بچې به په زمکه ووژنم. په دې به ټول جماعتونه دا سبق حاصل کړى چې زۀ د بنى آدمو زړُونه او
خيالات آزمائيم او دا چې زۀ به تاسو ټولو ته د خپل عمل په مطابق اجر درکړم. ﴿۲۴﴾ خو اے د تواتيره نورو اوسېدونکو چې دا
تعليم نۀ منئ او د هغې نه ناخبره يئ کومې ته چې هغوئ د شېطان پټ او ژور چال وائى، زۀ تاسو ته وايم چې زۀ به په تاسو نور
بار وانۀ چوم. ﴿۲۵﴾ بس په هغه څۀ تر هغې ټينګ پاتې شئ ترڅو چې زۀ درنۀ شم. ﴿۲۶﴾ هر هغه څوک چې کامياب شى او هغه چې

زما د وينا په مطابق تر آخره عمل کوی نو زۀ به ورله په قومونو اختيار ورکوم. ﴿٢٧﴾ هغه به پرې زوروَر حکومت کوی او د خاورو د لوښو په شان به يې ټوټې ټوټې کړی. هغه اختيار ما ته د خپل پلار نه راکړے شوے دے. ﴿٢٨﴾ او زۀ به هغۀ له د سبا ستورے ورکړم. ﴿٢٩﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی."

د سرديس جماعت دپاره پيغام

٣ ﴿١﴾ "د سرديس د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه، چا سره چې د خُدائ پاک اووۀ روحونه او اووۀ ستوری دی هغه دا وائی چې زۀ ستا په ټول عمل خبر يم چې تۀ تش په نوم ژوندے يې خو يې مړ. ﴿٢﴾ بېدار شه او څۀ چې پاتې دی، او مړ کېدو ته نزدې دی هغه مضبوط کړه، ستا کارونه هم ما د خپل خُدائ پاک په نظر کښې پوره ونۀ ليدل. ﴿٣﴾ کوم تعليم چې تا ته درکړے شوے دے او تا اورېدلے دے، هغه ياد ساته او عمل پرې کوه او توبه وباسه. کۀ تۀ بېدار نۀ شې نو زۀ به د غل په شان درشم او تا ته به زما د راتلو د وخت پته ونۀ لګی. ﴿٤﴾ خو بيا هم په سرديس کښې تاسو سره څېنې داسې کسان شته چې هغوئ خپلې جامې پليتې کړې نۀ دی، هغوئ به ما سره په سپينو جامو کښې ګرځی ځکه چې هغوئ د دې لائق دی. ﴿٥﴾ هر هغه څوک چې کامياب شی نو هغوئ ته به دغسې سپينې جامې وراغوستلے شی او د هغوئ نوم به زۀ هيڅکله هم د ژوندون د کِتاب نه ونۀ باسم او زۀ به د خپل پلار او د هغۀ د فرښتو د وړاندې دا اعلان وکړم چې هغوئ زما خپل دی. ﴿٦﴾ د چا چې غوږونه وی، هغوئ دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی.

د فيلدِلفيه د جماعت دپاره پيغام

﴿٧﴾ د فيلدِلفِيه د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه، هغه څوک چې قُدوس او رښتينے دے داسې فرمائی چې ورسره د داؤد چابی ده او هغه چې دروازه کولاو کړی نو څوک به يې هم بنده نۀ کړی او چې هغه دروازه بنده کړی نو څوک به يې هم کولاو نۀ کړی، هغه داسې وائی چې ﴿٨﴾ زۀ ستا د ټولو عملونو نه خبر يم. وګوره، ما تا ته ستا په وړاندې يوه دروازه کولاو کړې ده چې هيڅوک يې بندولے نۀ شی. زۀ پوهېږم چې ستا طاقت کم دے خو بيا هم تا زما کلام منلے دے او زما د نوم نه منکر شوے نۀ يې. ﴿٩﴾ ګوره، د شيطان د قبيلې نه به هغوئ راولم چې ځان ته يهوديان وائی خو نۀ دی بلکې دروغژن دی، هغوئ به درشی او ستا په پښو به پرېوځی او هغوئ به په دې پوهه شی چې تۀ زما محبوب يې. ﴿١٠﴾ ځکه چې تا زما کلام په صبر سره برداشت کړے دے او مضبوط پرې ولاړ يې، زۀ به هم تا د هغه آزمېښت د وخت نه چې د ټولې دُنيا په خلقو راتلونکے دے، بچ کړم. ﴿١١﴾ زۀ زر درځم او څۀ چې درسره دی په هغې ټينګ پاتې شه چې څوک دې هم د خپل تاج نه محرومه نۀ کړی. ﴿١٢﴾ هر هغه څوک چې کامياب شی نو هغوئ به زما د خُدائ د کور ستن شی، او هغوئ به هر وخت په هغې کښې اوسېږی. زۀ به په هغوئ د خپل خُدائ نوم وليکم او هغوئ به زما د خُدائ پاک د ښار اوسېدونکی شی يعنې د نوې يروشلم کوم چې د آسمان نه ښکته راځی او زۀ به پرې خپل نوے نوم وليکم. ﴿١٣﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی.

د لوديکيه جماعت دپاره پيغام

﴿١٤﴾ د لوديکيه د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه، دا پيغام د هغه چا د طرفه دے چې آمين دے، څوک چې وفادار رښتينے ګواه دے او د خُدائ پاک د نوی خلقت شروع ده. هغه فرمائی چې ﴿١٥﴾ ما ته ستا د ټولو عملونو پته ده، تۀ خو نۀ يخ يې او نۀ ګرم. کاش چې تۀ يا خو يخ وے يا ګرم. ﴿١٦﴾ نو چونکې نۀ خو تۀ ګرم يې او نۀ يخ، بلکې ترم يې، زۀ به تا د خپلې خولې نه وتُوکم. ﴿١٧﴾ ځکه چې تۀ وائې چې زۀ مالدار او دولتمند يم او د څۀ څيز حاجتمند نۀ يم. حقه خو دا ده چې تۀ په دې نۀ پوهېږې چې تۀ څومره قابلِ رحم، بدنصيبه، خوار، ړوند او بربنډ يې. ﴿١٨﴾ په دې وجه زۀ تا له دا مشوره درکوم چې زما نه په اور کښې صفا شوی سرۀ زر واخله چې مالدار شې او سپينې جامې رانه واخله چې ستا د بربنډتوب شرم پرې د ليدو نه پټ شی، او ملهم رانه واخله چې په سترګو کښې يې ولګوې او بينا شې. ﴿١٩﴾ زۀ چې چا سره مينه کوم هغوئ ملامته کوم او تربيت ورکوم، نو ځکه غيرت وکړه او توبه وباسه. ﴿٢٠﴾ ګوره، زۀ به ور کښې ولاړ يم او ور وهم. او کۀ تۀ آواز اورې او ما ته ور کولاو کړې نو زۀ

به درشم او یو بل سره به په شریکه روټۍ وخورو. ﴿۲۱﴾ هر څوک چې کامیاب شی هغه به ما سره په تخت کښېنی، لکه څنګه چې زهٔ په خپله کامیاب شوم او د خپل پلار سره د هغهٔ په تخت کښېناستم. ﴿۲۲﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واورى چې روحُ القُدس جماعتونو ته څهٔ فرمائی."

په آسمان کښې د خُدائ پاک عبادت

۴ ﴿۱﴾ د دې نه وروستو بيا ما نظر واچولو نو په آسمان کښې مې يو ور کولاو وليدو. نو چې اول کوم آواز ما واورېدو نو لکه د بيګل په شان يې ما ته خبرې کولې، "دلته پاس راشه چې زهٔ به تا ته هغه وښايم څهٔ چې به د دې نه پس خامخا کيږى." ﴿۲﴾ سمدستى د روحُ القُدس په وسيله ما يوه رويا وليدله چې په آسمان کښې يو تخت وو او په تخت يو کس ناست وو. ﴿۳﴾ او هغه څوک چې هلته ناست وو د جاسپر او يمنى عقيق په شان پړقېدو، او د تخت نه چاپېره د بوډۍ ټال وو چې د زمرودو په شان پړقېدو. ﴿۴﴾ او د تخت نه ګېرچاپېره څليريشت نور تختونه وُو او په هغوئ څليريشت مشران ناست وُو چې سپينې جامې يې اغوستې وې او د سرو زرو تاجونه يې په سر وُو. ﴿۵﴾ او د تخت نه د برېښنا رڼا او د تندر آوازونه راختل او د تخت نه وړاندې اووهٔ مشعلونه بلېدل چې د خُدائ پاک اووهٔ روحونه دى. ﴿۶﴾ او د تخت د وړاندې يې د شيشې سمندر وو چې د بلور په شان ښکارېدو. او د تخت نه چاپېره څلور جاندار وُو چې وړاندې وروستو يې سترګې وې. ﴿۷﴾ اول جاندار د ازمرى په شان وو، دويم د غوائى په شان، د دريم مخ د بنى آدم په شان وو او څلورم لکه د الوتونکى باز په شان وو. ﴿۸﴾ دې څلورو جاندارو چې د هر يو شپږ وزرې وې او هر طرف ته يې سترګې وې، شپه او ورځ بغېر د دمې يې دا ثنا وئيله، "قُدوس، قُدوس، قُدوس، قادر مطلق خُدائ پاک، هغه چې وو، چې دے، او چې راتلونکے دے." ﴿۹﴾ او هرکله چې دا جاندار د هغه چا چې په تخت ناست دے او تل تر تله ژوندے دے، د هغهٔ لوئى، عزت او شُکر ګزارى وکړى، ﴿۱۰﴾ نو هغه څليريشت مشران هغهٔ ته په سجده پرېوځى او عبادت يې کوى څوک چې په تخت ناست دے، او چې تل تر تله ژوندے دے، نو هغوئ خپل تاجونه د تخت په وړاندې هغهٔ ته ږدى او وائى چې، ﴿۱۱﴾ "اے زمونږ مالِکه خُدايه پاکه، تهٔ د لوئى، عزت او قُدرت لائق يې ځکه چې تا هر څهٔ پيدا کړى دى او ستا په مرضى پيدا شوى دى او په وجود کښې راغلى دى."

طومار او ګډورے

۵ ﴿۱﴾ هغه څوک چې په تخت ناست وو ما د هغهٔ په ښى لاس کښې يو طومار وليدو چې دننه او بهر دواړو طرفو ته پرې ليکل وُو او اووهٔ مهرونه پرې لګېدلى وُو. ﴿۲﴾ او ما يوه طاقتوره فرښته وليده چې په اوچت آواز يې اعلان کولو چې، "څوک د دې قابل دے چې طومار پرانيزى او مهرونه يې مات کړى؟" ﴿۳﴾ خو هيڅوک هم نهٔ وو، نهٔ په آسمان کښې، نهٔ په زمکه او نهٔ د زمکې د لاندې وو چې طومار يې کولاو کړے وے او يا يې دننه کتلے وے. ﴿۴﴾ نو ما ډېر وژړل ځکه چې هيڅوک هم د دې لائق نهٔ وو چې دا طومار يې پرانستلے شو يا چې يې ورته کتلے شو. ﴿۵﴾ بيا په مشرانو کښې يو راته ووئيل چې، "ژاړه مه ځکه چې د يهوداه د قبيلې ازمرے چې د داؤد د نسل نه دے، هغه کاميابى حاصله کړې ده نو طومار به پرانيزى او اووهٔ مهرونه به يې مات کړى." ﴿۶﴾ بيا ما د تخت په مينځ کښې او د څلورو جاندارو او د مشرانو په مينځ کښې يو لکه د حلال شوى ګډورى وليدو چې اووهٔ ښکرونه او اووهٔ سترګې يې وې چې د خُدائ پاک اووهٔ روحونه دى چې ټولې دُنيا ته لېږلے شوى دى. ﴿۷﴾ او هغه ورغلو او څوک چې په تخت ناست وو د هغهٔ د ښى لاس نه يې هغه طومار واخستو. ﴿۸﴾ کله چې هغهٔ طومار واخستو نو څلور جاندار او څليريشت مشران د هغه ګډُورى په وړاندې په سجده شول، او د هر يو سره يو ستار وو او ورسره د خوشبوئى نه ډک د سرو زرو جامونه وُو چې د مقدسينو دُعاګانې دى. ﴿۹﴾ او هغوئ دا نوے حمد وئيلو چې، "تهٔ د دې لائق يې چې طومار واخلې او د دې مهرونه کولاو کړې ځکه چې تهٔ حلال کړے شوې او د خپلې وينې په فديه دې د خُدائ پاک دپاره د هر خيل، د هرې ژبې او د هر قوم او خلق په بيعه واخستل. ﴿۱۰﴾ او د هغوئ نه تا د اِمامانو بادشاهى جوړه کړه چې زمونږ د خُدائ پاک خِدمت وکړى او هغوئ به په زمکه بادشاهى کوى." ﴿۱۱﴾ بيا چې ما وکتل نو د بېشمېره فرښتو آوازونه مې واورېدل چې هغه د تخت او د جاندارو

او د مشرانو نه چاپېره وې او د هغوئ شمېر په زرګونو او لکونو کښې وو، ١٢ او هغوئ په زوره سندرې وئيلې چې، ”هغه
ګډُورے چې حلال کړے شو، د دې لائق دے چې ټول قُدرت، دولت، حِکمت، لوئی، عزت، جلال او برکت حاصل کړی.“ ١٣
او بيا ما واورېدل چې ټول مخلوقات چې په آسمان کښې، په زمکه باندې، د زمکې د لاندې يا په سمندر کښې دی، هغوئ ټولو
ثناء صِفت کولو چې، ”د هغه چا ښوک چې په تخت ناست دے او ګډُوری ته برکت، عزت، شان او قُدرت دې تل تر تله وی.“
١٤ او څلور واړو جاندارو پرې، ”آمين“ ووې او مشران د عبادت دپاره په سجده پرېوتل.

اووهٔ مهرونه

٦ ١ بيا ما وليدل چې هغه ګډُوری په اوو مهرونو کښې يو مهر مات کړو او ما د څلورو جاندارو نه په يو کښې د تندر په شان
دا آواز واورېدو چې، ”راشه.“ ٢ نو ما وکتل چې هلته يو سپين آس ولاړ وو او د سوارهٔ سره يې لينده وه. هغهٔ ته تاج ورکړے
شو او هغه د فاتح په حيث په آس سور لاړو چې فتح بيا مومی. ٣ کله چې ګډُوری دويم مهر مات کړو نو ما واورېدل چې
دويم جاندار وائی چې، ”راشه.“ ٤ او يو بل آس بهر راووتو چې تک سور وو او د هغهٔ سوارهٔ ته دا اختيار ورکړے شو چې د
زمکې نه امن يوسی نو چې انسانان قتل و غارت شروع کړی، او هغهٔ له يوه لويه تُوره ورکړے شوه. ٥ کله چې ګډُوری دريم
مهر مات کړو نو ما د دريم جاندار دا آواز واورېدو چې، ”راشه.“ نو ما وليدو چې يو تور آس راغلو او د هغهٔ د سوارهٔ په لاس
کښې يوه تله وه. ٦ او ما د څلورو جاندارو د مينځه يو آواز واورېدو چې وئيل يې چې، ”د ورځې د مزدورئ نرخ به د غنمو يوه
روټۍ او يا به د اوربشو درې روټۍ وی، خو د زيتُونو تېلو او ميو ته نقصان مهٔ رسوئ.“ ٧ کله چې ګډُوری څلورم مهر مات
کړو نو ما د څلورم جاندار دا آواز واورېدو چې، ”راشه.“ ٨ ما وليدو چې زېړ آس وو او د سوارهٔ نوم يې مرګ وو او عالمِ
ارواح ورپسې جُخت راروان وو. هغوئ ته د څلورمې برخې زمکې اختيار ورکړے شوے وو چې په جنګ، په قحط، په وبا او
ځنګلی ځناور خلق مړهٔ کړی. ٩ هر کله چې ګډُوری پينځم مهر مات کړو نو ما د قربان‌ګاه د لاندې د هغه ايماندارانو روحونه
وکتل چې د خُدائ پاک د کلام او د خپلې ګواهۍ په وجه قتل کړے شوی وُو. ١٠ هغوئ په زوره چغه کړه چې، ”اے بادشاه
مالِکه، پاکه او رښتونی خُدايه. ترڅو به تهٔ فېصله نهٔ کوې او د زمکې د اوسېدونکو نه به زمونږ د وينې بدل وانهٔ خلې؟“ ١١ بيا
هر يو ته سپينه چُوغه ورکړے شوه او ورته يې ووئيل چې، ”تر هغې لږ صبر وکړئ چې په خِدمت کښې ستاسو ټول ملګری
ستاسو په شان ونهٔ وژلے شی.“ ١٢ بيا ما وکتل چې ګډُوری شپږم مهر مات کړو او يوه سخته زلزله راغله او نمر د تبخې په
شان تور شو او سپوږمۍ مکمله لکه د وينو تکه سره شوه. ١٣ او ستوری د آسمان نه په زمکه داسې راپرېوتل لکه چې د اينځر
نه د سيلۍ طوفان په وجه کچه مېوه راپرېوځی. ١٤ او آسمان داسې فنا شو لکه طومار چې بند کړے شی او هر غر او هره
جزيره د خپله ځايه بې‌ځايه شوه. ١٥ نو بيا د زمکې بادشاهانو، سردارانو، جرنيلانو، مالدارانو، طاقتورو، غلامانو او آزادو ټولو
خلقو په غارونو او د غرونو په ګټانو کښې خپل ځانونه پټ کړل. ١٦ او هغوئ غرونو او ګټانو ته چغې وهلې چې، ”په مونږ
راپرېوځئ او مونږ د هغهٔ د سترګو نه چې د تخت دپاسه ناست دے او د ګډُوری د قهر و غضب نه پټ کړئ. ١٧ ځکه چې د
هغوئ د غضب لويه ورځ راغلې ده او ښوک ورته ودرېدے شی؟“

په يو لاک څلور څلوېښتو زرو بنی اِسرائيلو مُهر لګېدل

٧ ١ د دې نه پس ما څلور فرښتې د دُنيا په څلورو ګوټونو ولاړې وليدلې چې د دُنيا څلور واړه هواګانې يې قابو کړې وې نو
چې په زمکه سمندر يا په يوه ونه هم هوا ونهٔ لګی. ٢ بيا ما بله فرښته د نمرخاتهٔ نه په راختو وليده چې د ژوندی خُدائ پاک
مهر ورسره وو او هغه څلورو فرښتو ته يې په زوره وئيل، چې چا ته په زمکه او سمندر د نقصان ورکولو اختيار ورکړے شوے
وو چې، ٣ ”تر هغې سمندر، زمکې او ونو ته نقصان مهٔ رسوئ ترڅو چې مونږ د خُدائ پاک مُهر د هغهٔ د خادِمانو په تندو نهٔ
وی لګولے.“ ٤ او ما چې د هغوئ شمېر واورېدو چا ته چې مهرونه لګولے شوی وُو او د بنی اِسرائيلو د ټولو خيلونو نه په يو
لاک څلور څلوېښت زرو مُهر ولګولے شو. ٥ دولس زره د يهوداه د قبيلې نه، دولس زره د روبين د قبيلې نه، دولس زره د
جاد د قبيلې نه، ٦ دولس زره د آشر د قبيلې نه، دولس زره د نفتالی د قبيلې نه، دولس زره د منسی د قبيلې نه، ٧ دولس زره

د شمعون د قبيلې نه، دولس زره د ليوی د قبيلې نه، دولس زره د يساکار د قبيلې نه، ﴿٨﴾ دولس زره د زبولون د قبيلې نه، دولس زره د يوسف د قبيلې نه، او دولس زره د بنيامين د قبيلې ؤو.

د ټولو قومونو لويه ګڼه

﴿٩﴾ او د دې نه پس ما د خلقو لويه ګڼه وليده چې بې‌شمېره وه، دا د ټولو قومونو، ټولو خيلونو او د مختلفو ژبو د ويوونکو خلقو ګڼه د تخت او د ګډُوری د وړاندې ولاړه وه. او هغوئ سپينې جامې اغوستې وې او د کجورو څانګې يې په لاسونو کښې نيولې وې. ﴿١٠﴾ او په زوره يې دا چغې وهلې چې، ”خلاصون زمونږ د خُدائ پاک دے څوک چې په تخت ناست دے، او د ګډُوری دے.“ ﴿١١﴾ او د تخت نه او د مشرانو او څلورو ژوندارو نه چې ګېرچاپېره خومره فرښتې ولاړې وې هغه ټولې فرښتې د تخت په وړاندې پړمخې پرېوتلې او د خُدائ پاک عبادت يې وکړو، ﴿١٢﴾ هغوئ وئيل چې، ”آمين. برکت، لوئی، حِکمت، شُکر ګزاری، عزت، قُدرت او زور دې تل تر تله زمونږ د خُدائ پاک وی، آمين.“ ﴿١٣﴾ بيا مشرانو کښې يو ما ته مخ راواړولو او تپوس يې وکړو چې، ”دا خلق چې سپينې جامې يې اغوستې دی، څوک دی او د کومې راغلی دی؟“ ﴿١٤﴾ ما جواب ورکړو چې، ”زما مالِکه، تهٔ خبر يې.“ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”دا هغه کسان دی چې د لوئ مصيبتونو نه راغلی دی، هغوئ خپلې جامې د ګډُوری په وينو وينځلې او په هغې سپينې کړې دی. ﴿١٥﴾ په دې وجه خو دوئ د خُدائ پاک د تخت د وړاندې ولاړ دی او د خُدائ پاک په کور کښې شپه او ورځ د هغهٔ په عبادت کښې لګيا دی، او هغه چې په تخت ناست دے، هغه به دوئ له پناه ورکړی. ﴿١٦﴾ هغوئ به بيا هيڅکله نهٔ اوږی کيږی، نهٔ تږی کيږی، نمر به دوئ نهٔ تنګوی او نهٔ به تېزه ګرمی تکليف وررسوی. ﴿١٧﴾ ځکه چې هغه ګډُورے چې د تخت په مينځ کښې دے، هغه به د دوئ شپونکے وی او هغه به دوئ د ژوندون د اوبو چينو ته بوځی، او خُدائ پاک به د دوئ د سترګو نه ټولې اوښکې پاکې کړی.“

اوؤم مُهر او د سرو زرو د سوزولو مجمر

٨ ﴿١﴾ کله چې ګډُوری اوؤم مُهر کولاو کړو نو تقريباً تر نيمې ګينټې پورې په آسمان کښې خاموشی وه. ﴿٢﴾ بيا ما هغه اووهٔ فرښتې وليدلې چې د خُدائ پاک په وړاندې ولاړې وې، او هغوئ ته اووهٔ بيګلونه ورکړے شول. ﴿٣﴾ بيا يوه بله فرښته د سرو زرو مجمر په لاس راغله او د قربانګاه سره ودرېده او هغې ته ډېره زياته خوشبوئی ورکړے شوه چې د تخت د وړاندې د سرو زرو په قربانګاه يې د ټولو مقدسينو د دُعا سره پېش کړی. ﴿٤﴾ او د فرښتې د لاس نه د خوشبويۍ د سوزولو لوګے د مقدسينو د دُعا سره پاس خُدائ پاک ته ورسېدو. ﴿٥﴾ بيا فرښتې مجمر راواخستو، د قربانګاه د اور نه يې ډک کړو او په زمکه يې راګزار کړو، نو بيا د تندر ګړزار، برېښنا او زلزله راغله.

د بيګل آواز

﴿٦﴾ بيا هغه اووهٔ فرښتې چې ورسره اووهٔ بيګلونه ؤو، غږولو ته تيارې وې. ﴿٧﴾ وړومبۍ فرښتې خپل بيګل وغږولو نو اور اوږلۍ د وينې سره په زمکه راووربدل او د زمکې دريمه حِصه وسوزېدله او د ونو دريمه حِصه وسوزېدله او ټول شنهٔ واښهٔ وسوزېدل. ﴿٨﴾ بيا کله چې دويمې فرښتې خپل بيګل وغږولو نو لکه يو لوئ غر چې اور پرې بل وی، سمندر ته وغورزولے شو او د سمندر دريمه حِصه وينه شوه، ﴿٩﴾ او په دې بانډې د سمندر دريمه حِصه ژوندی مخلوقات مړهٔ شول او د سمندری جهازونو دريمه حِصه په اوبو کښې ډوب شول. ﴿١٠﴾ نو بيا دريمې فرښتې خپل بيګل وغږولو نو يو لوئ ستورے له آسمان نه راوغورزېدو چې د مشعل په شان بلېدو او دا د سيندونو او چينو په دريمه حِصه وربرېوتو. ﴿١١﴾ د ستوری نوم ګنډير وو. او د اوبو دريمه حِصه د ګنډير په شان ترخه شوه او ډېر زيات خلق د دې ترخو اوبو څښلو په وجه مړهٔ شول. ﴿١٢﴾ بيا څلورمې فرښتې خپل بيګل وغږولو نو دې سره د نمر دريمه حِصه او د سپوږمۍ او د ستورو دريمه حِصه ووهلے شوه نو د دوئ دريمه حِصه تيارهٔ شوله او د ورځې دريمه حِصه رڼا ختمه شوه او دغه شان د شپې دريمه حِصه رڼا هم ختمه شوه. ﴿١٣﴾ بيا ما وليدل چې يو باز په آسمان کښې بره والوتو او په اوچت آواز يې دا نعرې وهلې چې، ”افسوس، افسوس، افسوس، د زمکې په

اوسېدونکو باندې، ځکه چې هغه درې نورې پاتې فرښتې به هم اوس خپل بيګل غږوى."

٩ (١) بيا پينځمې فرښتې خپل بيګل وغږولو او ما يو ستورے وليدو چې د آسمان نه زمکې ته راپرېوتے وو او هغه ستورى ته
د عالمِ ارواح چابيانې ورکړے شوې وې. (٢) کله چې هغهٔ عالمِ ارواح کولاو کړه نو د هغه لوئې کندې نه د بټۍ په شان لوګے
راوختلو او د عالمِ ارواح لوګى نمر او باد تور کړل. (٣) بيا د لوګى نه په زمکه مُلخان راغلل او هغوئ د زمکې د لړمانو په شان
د چيچلو اختيار ورکړے شو. (٤) هغوئ ته دا حُکم ورکړے شوے وو چې واښو، ونو، او بوټو ته هيڅ نقصان ونهٔ رسوئ خو
بس هغه کسانو ته ټک ورکړئ د چا په تندى چې د خُدائ پاک مهر نهٔ وى لګېدلے. (٥) هغوئ ته اجازت ورکړے شوے وو چې
د پينځو مياشتو پورې هغوئ ته عذاب ورکړئ، خو دا نه چې هغوئ مړهٔ کړئ او د هغوئ عذاب لکه د لړم د ټک په شان وو. (٦)
په دې ورځو کښې به خلق مرګ غواړى خو مرګ به ورته نهٔ ملاويږى، هغوئ به د مرګ خواهش کوى خو مرګ به د هغوئ نه
تښتى. (٧) دا مُلخان لکه د جنګى آسونو په شان وُو او د هغوئ په سرونو تاجُونه لکه د سرو زرو په شان وُو او د هغوئ مخونه
د انسان په شان وُو. (٨) او د هغوئ وېښتهٔ د ښځو د وېښتو په شان وو او د هغوئ غاښونه د زمرو د غاښونو په شان وُو. (٩)
د هغوئ زغرې لکه د اوسپنو د زغرو په شان وې او د هغوئ د وزرونو آوازونه لکه د ډېرو جنګى ګاډو د آسونو په شان وُو کوم
چې حمله کوونکى وى. (١٠) د هغوئ په لکو کښې د لړمانو په شان لشې وې او د هغوئ ټک ورکولو به انسانان تر پينځو مياشتو
پورې عذابول. (١١) او د هغوئ بادشاه د عالمِ ارواح فرښته وه چې په عبرانۍ کښې د هغې نوم ابدون، او په يونانى ژبه کښې
اپوليون، يعنې تباه کوونکے دے. (١٢) اولنے افسوس تېر شو خو دوه نور لا راتلونکى دى. (١٣) بيا هغه شپږمې فرښتې خپل
بيګل وغږولو او ما يو آواز واورېدو چې د خُدائ پاک په وړاندې ولاړ د سرو زرو د قربانګاه د څلورو ښکرونو د مينځ نه
راووتو. (١٤) هغهٔ شپږمې فرښتې ته ووئيل چا سره چې بيګل وو چې، "د لوئ فرات د سيند په غاړه تړلې څلور فرښتې آزادې
کړه." (١٥) نو هغه څلور فرښتې آزادې کړے شوې څوک چې د دريمې برخې بنى آدمو د وژلو دپاره د دې کال، د دې مياشتې، د
دې ورځې او د دې ساعت دپاره مقرر شوې وې. (١٦) نو ما ته ووئيلے شول چې په آسونو د سوارو فوجيانو شمېر شل کروړه
وو. (١٧) او دغسې ما هغه آسونه او د هغوئ سوارهٔ په خپله رويا کښې وليدل، هغوئ د اور په شان ځلېدونکى سرې، آسمانى
رنګې او د ګوګړو په شان زيړې زغرې اغوستې وې. او د آسونو سرونه يې د زمرو د سرونو په شان وُو او د هغوئ خولې نه اور،
لوګے او ګوګړ راوتل. (١٨) په دې درې افتونو د دُنيا دريمه حِصه خلق مړهٔ شول يعنې په اور، لوګى او ګوګړو کوم چې د هغوئ
د خولې نه راوتل. (١٩) د آسونو طاقت د هغوئ په خولو او لکو کښې وو. نو د هغوئ د لکو لکه د مارانو په شان سرونه وُو او د
انسانانو د زخمى کولو طاقت ورسره وو. (٢٠) خو دې افتونو کښې چې کوم انسانان ژوندى پاتې شول هغوئ د خپلو بدو عملونو
نه توبه ونهٔ ويستله. او هغوئ د پيريانو او د سرو زرو، سپينو زرو، زېړو، کاڼو او د لرګو نه د جوړو شوو بُتانو عبادت کول پرې
نهٔ ښودل، کوم بُتان چې نهٔ ليدلے او نهٔ اورېدلے او نهٔ ګرځېدلے شى. (٢١) او نهٔ هغوئ د خپلو قتلونو، جادوګرى، حرامکارى،
او نهٔ يې د خپلو غلاګانو نه توبه وويستله.

فرښته او ورکوټے طومار

١٠ (١) بيا ما يوه بله طاقتوره فرښته د آسمان نه په راکوزېدو وليده چې په وريځ کښې پټه وه او چې د بوډۍ ټال يې په سر
وو، مخ يې د نمر په شان ځلېدو او پښې يې د اور د ستنو په شان وې. (٢) او د هغې په لاس کښې يو ورکوټے پرانستلے شوے
طومار وو. هغې ښى پښه په سمندر کښې کېښوده او ګسه پښه يې په زمکه اېښې وه. (٣) بيا هغې د ازمرى د غرمبار په شان يوه
لويه چغه وويستله او کله چې هغې چغه کړه نو اووهٔ تندرونه وګرزېدل. (٤) او کله چې اوو واړه تندرونه وګرزېدل، نو ما دا
ليکل نو بيا ما د آسمان نه يو آواز واورېدو چې وئيل يې، "دا پټ وساته څهٔ چې اوو واړه تندرونو ووئيل، او دا مهٔ ليکه." (٥) بيا
هغه فرښته کومه چې ما په سمندر او په زمکه ولاړه ليدلې وه هغې خپل ښے لاس آسمان طرف ته اوچت کړو. (٦) او قسم يې
په هغه چا وخوړلو څوک چې تل تر تله ژوندے دے چا چې په آسمان، زمکه، سمندر او هر څهٔ چې په دوئ کښې دى پيدا کړى
دى. هغهٔ ووئيل چې، "نور انتظار کول به نهٔ وى. (٧) په هغه ورځو چې کله اوومه فرښته خپل بيګل وغږوى نو د خُدائ پاک پټ

رازونه به پوره شی څنګه چې هغهٔ خپلو خادِمانو نبیانو ته فرمائیلی وُو.“ ۸ هغه آواز چې ما د آسمان نه اورېدلے وو، بیا ما سره په خبرو شو او وې فرمائیل چې، ”لاړ شه او په سمندر او په زمکه ولاړې فرښتې د لاس نه هغه پرانستلے شوے طومار واخله.“ ۹ نو زهٔ هغې فرښتې له لاړم او ورته مې ووئیل چې، ”ما ته هغه پرانستلے شوے ورکوټے طومار راکړه.“ نو هغې ما ته ووئیل چې، ”دا واخله او وې خوره، دا به ستا خېټه ترخه کړی خو ستا په خولهٔ کښې به لکه د شاتو خوږ وی.“ ۱۰ نو ما هغه ورکوټے طومار د فرښتې د لاس نه واخستو او ومې خوړلو. دا زما په خولهٔ لکه د شاتو خوږ ولګېدو خو چې مې تېر کړو نو زما خېټه یې ترخه کړه. ۱۱ بیا ما ته ووئیلے شُو چې، ”دا ضروری دی چې ته د ډېرو خلقو او قومونو او ژبو او بادشاهانو په حقله پېشګوئي وکړې.“

دوه ګواهان

۱۱ ۱ ما ته د ناپ کولو د ګز په شان یوه لښته راکړے شوه او راته ووئیلے شو چې، ”اوس پاځه او د خُدائ پاک کور او قربان‌ګاه کچ کړه او عبادت کوونکی شمار کړه. ۲ خو د خُدائ د کور بهر دربار مهٔ کچ کوه ځکه چې دا غېرو قومونو ته ورکړے شوے دے او هغوئ به دا مقدس ښار تر دوو څلوېښتو میاشتو پورې د پښو لاندې کړی. ۳ او زهٔ به خپل دوه ګواهان د ټاټ جامې اغوستې د پېشګوئی دپاره مقرر کړم او دوئ به تر دولس سوه شپېتو ورځو پورې نبوت کوی.“ ۴ دا هغه دوه د زیتون ونې او دوه ډیوټونه دی کوم چې د زمکې د مالِک د وړاندې ولاړ دی. ۵ کهٔ څوک دوئ ته نقصان رسول غواړی نو د دوئ د خولې نه اور راوځی او د دوئ دشمنان به وسوزوی او دغه شان به هر هغه څوک چې دوئ ته نقصان رسول غواړی، نو هغوئ به په دې طریقه مړهٔ کړے شی ۶ هغوئ سره به دا اختیار وی چې آسمان بند کړی چې د دوئ د پېشګوئی په دور کښې به بیا باران ونهٔ شی، او په اوبو د دوئ دا اختیار هم شته چې وینې ترې جوړې کړی او چې څومره غواړی دومره افتونه په زمکه راولی. ۷ کله چې دوئ خپله ګواهی پوره کړی نو د عالمِ ارواح نه به هغه بلا راوځی او دوئ سره به جنګ ونښلوی او کامیابه به شی او مړهٔ به یې کړی. ۸ او د هغوئ لاشونه به د لوئ ښار په کوځو کښې پراتهٔ وی، چې د مِثال په توګه ورته سدوم او مِصر وئیلے شی، په کوم ځائ کښې چې د دوئ مالِک هم په سولئ شوے وو. ۹ تر درې نیمو ورځو پورې به خلق، د هرې قبیلې، د هرې ژبې او د هر قوم نه د دوئ لاشونو ته ګوری او د دوئ د لاشونو د ښخولو اجازت به ورنهٔ کړی. ۱۰ د زمکې ټول خلق به ورته په سترګو کښې خاندی او خوشحالی به کوی او یو بل ته به تحفې ورکوی ځکه چې دې دواړو نبیانو د زمکې ټول خلق عذابول. ۱۱ خو د درې نیمو ورځو نه پس خُدائ پاک په هغوئ کښې د ژوند ورکولو روح واچولو او هغوئ په خپلو پښو ودرېدل او چا چې دا ولیدل، هغوئ ټول یرېدل. ۱۲ بیا دوئ یو اوچت آواز د آسمان نه واورېدو چې هغوئ ته یې وئیل چې، ”دلته راشئ.“ او هغوئ په ورېځو کښې آسمان ته وختل او دشمنانو هغوئ ته کتل. ۱۳ هم په دغه وخت یوه سخته زلزله راغله، او د ښار لسمه حِصه راوغورزېدله. اووهٔ زره کسان په دې زلزله کښې هلاک شول او نورو په یره کښې د آسمانی خُدائ پاک ثنا وئیله. ۱۴ دویم افسوس تېر شو خو ګورئ دریم زر راتلونکے دے.

اووم بیګل

۱۵ بیا اوومې فرښتې خپل بیګل وغږولو او په آسمان کښې په زوره دا چغې شوې چې وئیل یې چې، ”د دُنیا د بادشاهۍ حق زمونږ د مالِک خُدائ او د هغهٔ د مسیح دے او هغه به تل تر تله حکومت کوی.“ ۱۶ بیا هغه څلېریشت مشران چې د خُدائ پاک د وړاندې په خپلو تختُونو ناست وُو، هغوئ پړمخې په سجده پرېوتل او د خُدائ پاک عبادت یې وکړو، ۱۷ او دا یې وئیل چې، ”اے مالِکه قادر مطلق خُدایه، مونږ ستا شُکر کوُو، تهٔ چې یې او چې وې، ځکه چې تا خپل لوئ طاقت استعمال کړو او بادشاهی دې شروع کړه. ۱۸ قومونه د قهر نه ډک شوی دی خو اوس ستا د قهر وخت راغلے دے، دا د مړو د عدالت کولو وخت دے. ستا د خادِمانو نبیانو د اجر وخت او ستا د مقدسینو او د هغه ټولو خلقو د لویو نه واخله تر وړو پورې د اجر ورکولو وخت راغلے دے، څوک چې ستا د نوم نه یرېدل. او دا اوس د هغوئ د تباه کېدلو وخت دے چا چې په زمکه کښې تباهی راوستله.“ ۱۹ نو بیا په آسمان کښې د خُدائ پاک کور پرانستے شو او په هغه کور کښې د هغهٔ د لوظ صندوق ښکاره

شو، او بیا د برېښنا شُغلې، د تندر ګړزار، زلزله او د ږلۍ یو لوئ طوفان راغلو.

ښځه او اژدها

١٢ ⑴ نو بیا په آسمان کښې یوه لویه نښه ښکاره شوه چې یوه ښځه وه چې نمر یې لکه د جامو اغوستے وو او سپوږمۍ د
هغې د پښو لاندې وه او د هغې په سر د دولسو ستورو تاج وو. ⑵ هغه اُمیدواره وه او د ماشوم د پېدا کېدو د درد په وجه یې
چغې وهلې. ⑶ بیا یوه بله نښه په آسمان کښې ښکاره شوه چې یوه لویه سره اژدها وه چې اووهٔ سرونه او لس ښکرونه یې وُو
او په سرونو یې اووهٔ واړه تاجونه وُو. ⑷ هغې په خپله لکۍ دریمه حِصه ستورې د آسمان نه راښکل او په زمکه یې راغورزول.
اژدها د هغې ښځې په وړاندې ودرېدله چې د ماشوم د پېدا کېدو په دردونو آخته وه د دې دپاره چې هر کله چې د هغې ښځې
بچے وشی چې لواړ یې تېر کړی. ⑸ د هغې ماشوم پېدا شو چې هلک وو کوم چې به په ټولو قومونو یعنې زورَور حکومت
کوی. خو د هغې ماشوم سمدستی خُدائ پاک ته ونیولے شو او د هغهٔ تخت ته راوستے شو. ⑹ او ښځه بیابان ته وتښتېدله
چرته چې د هغې د ساتنې دپاره خُدائ پاک ځائ تیار کړے وو چې هلته به د هغې د دولسو سوو شپېتو ورځو پورې حفاظت
کیږی. ⑺ بیا په آسمان کښې جنګ ونښتو. میکائیل او د هغې فرښتو د اژدها خلاف جنګ وکړو. او اژدها او د هغې فرښتو هم
د هغوئ خلاف جنګ وکړو. ⑻ خو اژدها شکست وخوړو او د خپلو ملګرو سره د آسمان نه وشړل شو. ⑼ نو دا لویه اژدها
لاندې راوغورزولے شوه، هغه زوړ مار چې شیطان یا اِبلیس بللے شی چې ټوله دُنیا یې دوکه کړې ده، هغه د خپلو فرښتو سره
لاندې زمکې ته راګزار کړے شو. ⑽ بیا ما په آسمان کښې یو اوچت آواز واورېدو چې داسې یې وئیل چې، "اوس خلاصون،
قُدرت او زمونږ د خُدائ پاک بادشاهی او د هغهٔ د مسیح اختیار راغلے دے، ځکه چې زمونږ په وروڼو اِلزام لګوونکی چې شپه
او ورځ زمونږ د خُدائ پاک په مخکښې په هغوئ اِلزام لګوی، نو هغه د آسمان نه سر د لاندې راغورزولے شوی دی. ⑾ خو
هغوئ په هغهٔ د ګډُوری د وینې او د هغوئ د ګواهۍ کولو په وسیله کامیاب شول، او هغوئ خپل ځان عزیز ونهٔ ګڼلو تر دې چې
مرګ ته تیار شول. ⑿ نو اے آسمانونو او په دې کښې اوسېدونکو خلقو، خوشحالی کوئ. خو اے زمکې او سمندره، په تاسو
دې افسوس وی ځکه چې اِبلیس ډېر په غصه تاسو ته ښکته راغلو ځکه چې هغه خبر دے چې د هغهٔ وخت لنډ دے." ⒀ نو
چې کله اژدها خپل ځان په زمکه راغورزېدلے ولیدو نو هغه، هغه ښځې پسې شوه چې زوئ یې شوے وو. ⒁ خو ښځې ته د
لوئ باز دوه وزرونه ورکړے شول نو چې هغه په بیابان کښې د اژدها نه خپل هغه ځائ ته والوځی چرته چې به تر درې نیم کالو
پورې د هغې خیال وساتلے شی او محفوظه وی. ⒂ بیا اژدها د خپلې خولې نه د اوبو یو سېلاب وبهیولو چې هغه ښځه لاهو
کړی. ⒃ خو زمکې د ښځې مدد وکړو، او د اژدها د خولې هغه سېلاب یې تېر کړو. ⒄ بیا اژدها هغه ښځې ته غصه شوه او د
هغې د نور نسل سره د جنګ دپاره لاړه، دا هغه خلق دی چې د خُدائ پاک حُکمونه منی او د عیسیٰ په ګواهۍ ټینګ ولاړ دی.
⒅ بیا اژدها د سمندر په غاړه ودرېده.

اولنۍ بلا

١٣ ⑴ بیا ما د سمندر نه یوه بلا په راوتو ولیده. د هغې لس ښکرونه او اووهٔ سرونه وُو، او د هغې په ښکرونو لس واړه
تاجونه وُو او د دې په هر سر د کُفر جدا جدا نومونه وُو. ⑵ او کومه بلا چې ما ولیده، هغه د پړانګ په شان وه خو د هغې پښې
د مېلو په شان وې او خولهٔ یې د ازمرې په شان وه. او اژدها هغې ته خپل طاقت، بادشاهی او لوئ اختیار ورکړو. ⑶ داسې
ښکارېده چې د هغې یو سر د مرګی ګزار خوړلے وو خو د هغې ګزار ټیک شوے وو او ټوله دُنیا په هغې بلا پسې په حېرانتیا
روانه وه. ⑷ هغوئ د اژدها عبادت وکړو ځکه چې هغې خپل اختیار بلا ته ورکړو، هغوئ د بلا عبادت هم وکړو او دا یې ووئیل
چې، "څوک د دې بلا په شان زورَوره ده، او څوک د دې خلاف جنګ کولے شی؟" ⑸ او بلا ته دا اختیار ورکړے شو چې
غټې غټې او د کُفر خبرې وکړی، او تر دوو څلوېښتو میاشتو پورې د حکومت کولو اجازت ورکړے شو. ⑹ هغې په خپله
خوله د خُدائ پاک خلاف د کُفر خبرې وکړې او د خُدائ نوم او د هغهٔ د استوګنې ځائ او آسمانی مخلوق پسې یې کُفر
وغرولو. ⑺ هغې ته دا اجازت هم ورکړے شو چې د مقدسینو سره جنګ وکړی او پرې کامیابه شی، او په ټولو خیلونو او

خلقو، ژبو او قومونو اختیار ورکړے شو. ﴿٨﴾ او د زمکې ټول اوسېدونکی به د هغې عبادت وکړی هغوئ ټول د چا نومونه چې د هغه حلال شوی ګډُوری د ژوندون په کِتاب کښې د ازل نه لیکلے شوی نهٔ دی. ﴿٩﴾ د چا چې غوږونه وی هغه دې واوری.
﴿١٠﴾ کهٔ چا ته قیدېدل وی هغه به قید شی، کهٔ څوک په تُوره قتل کېدل وی نو هغه به په تُوره قتل شی. په دې مقدسینو ته زغم او ایمان په کار دے.

دویمه بلا

﴿١١﴾ بیا ما یو بله بلا ولیده چې د زمکې نه راووتله، د هغې د ګډُوری په شان دوه ښکرونه وُو او دې د اژدها په شان خبرې کولې.
﴿١٢﴾ هغه د اولنی بلا ټول اختیار د هغې په ځائ استعمالوی، زمکه او د دې اوسېدونکی دې خبرې ته مجبوروی چې د اولنی بلا عبادت وکړی چې د چا د مرګی زخم ټیک شوے دے. ﴿١٣﴾ هغې غټې معجزې کولې تر دې چې د خلقو په وړاندې یې د آسمان نه زمکې ته اور نازل کړو. ﴿١٤﴾ او هغې له دا اختیار ورکړے شو چې د هغې اولنی بلا په ځائ معجزې وکړی او د دُنیا اوسېدونکی دوکه کړی او ورته یې حُکم وکړو چې د هغې اولنی په شان یو بُت جوړ کړئ چې د تُورې ګزار یې خوړلے وو خو بیا هم لا ژوندې وه. ﴿١٥﴾ او ورته دا اختیار ورکړے شو چې د بلا په بُت کښې ساه واچوی نو چې د خبرو طاقت هم ورکړی او هغوئ څوک چې ورته سجده نهٔ کوی، مړهٔ کړی. ﴿١٦﴾ هغهٔ دا هم وکړل چې واړهٔ او لوئ، مالداره او غریب، آزاد او غلامان ټول دې په ښی لاس یا په تندی یوه نښه ولګوی. ﴿١٧﴾ او چا ته هم د څهٔ اخستلو یا خرڅولو اجازت تر هغې نهٔ وو ترڅو پورې به چې د دې بلا نښه، یا د هغې د نامې شمېره پرې نهٔ وه. ﴿١٨﴾ نو په دې وخت کښې د دې حکمت ضرورت دے. څوک چې پوهه وی هغه دې د دې بلا د نامې د شمېرې حساب وکړی، دا شمېره د یو سړی ده او د هغهٔ د شمېرې حساب شپږ سوه شپږ شپېتهٔ دے.

د یو لاک څلور څلوېښت زره کسانو حمد

١۴ ﴿١﴾ بیا ما ولیدل چې د صیون په غرهٔ باندې ګډُورے ولاړ وو چې ورسره یو لاک څلور څلوېښت زره کسان وُو چې په تندو یې د هغهٔ نوم او د هغهٔ د پلار نوم لیکلے شوے وو. ﴿٢﴾ او ما د آسمان نه داسې آواز واورېدو لکه د سیند د اوبو غړمبار او یا لکه د تندر د ګړزار، او دا د هغه آوازونو په شان وو لکه چې ستار غږوونکی خپل ستارونه غږوی. ﴿٣﴾ او هغوئ د تخت او د څلورو ژواندارو او مشرانو په وړاندې یو نوے حمد وئیلو، او دا حمد بې د هغه یو لاک څلور څلوېښت زرو کسانو نه چې د زمکې نه په بیعه اخستے شوی وُو، او د دوئ نه بغیر بل هیچا نهٔ شو زده کولے. ﴿۴﴾ دا هغه خلق دی چا چې خپل ځانونه د ښځو سره د یو ځائ کېدو نه ساتلی دی، او ګډُوری پسې روان دی چرته چې هم ګډُورے ځی. دوئ د خُدائ پاک او د ګډُوری دپاره د بنی آدمو نه د اولنی مېوې په طور په بیعه اخستے شوی دی. ﴿۵﴾ د هغوئ ژبو کله دروغ نهٔ وو وئیلی او هغوئ بېداغه دی.

د درېو فرښتو پیغامونه

﴿۶﴾ بیا ما د آسمان په مینځ کښې بله فرښته په الوتو ولیدله چې د زمکې هر قوم، خیل، ژبې او خلقو له یې د ټل زیرے ورکولو.
﴿٧﴾ هغې په اوچت آواز چغې کړې چې، "د خُدائ پاک نه یرېږئ او د هغهٔ ثنا ووایئ ځکه چې د هغهٔ د عدالت وخت راغلے دے. او د هغهٔ عبادت وکړئ چا چې آسمان او زمکه، سمندر او د اوبو چینې پیدا کړی دی." ﴿٨﴾ بیا هغې نه وروستو بله دویمه فرښته راغله او هغې وئیل چې، "وغورزېدو، لوئ بابل وغورزېدو چې په ټولو قومونو یې د خپلې زناکارئ او مستئ د شرابو نه څښلی دی." ﴿٩﴾ بیا هغې نه وروستو بله درېمه فرښته راغله او په اوچت آواز یې چغې کړې، "هر هغه څوک چې د بلا او د هغې بُت ته عبادت کوی او د هغې نښه په تندی یا په خپل لاس لګوی، ﴿١٠﴾ هغوئ به د خُدائ پاک د قهر او د غضب مے وڅښی کوم چې هغهٔ د خپل سخت غضب په پیالئ کښې اچولی دی. هغوئ به د پاکو فرښتو او د ګډُوری په وړاندې په اور او د ګوګړو په شغلو کښې عذابولے شی. ﴿١١﴾ او د هغوئ د عذاب لوګے به تل تر تله راوچتیږی او هر هغه څوک چې بلا یا د هغهٔ د بُت عبادت

کوی یا د هغهٔ د نوم نښه اخلی، د هغوئ به نهٔ د شپې او نهٔ د ورځې آرام وی." ⑫ په دې کښې د هغه مقدسينو زغم او برداشت ضرور دے چې د خُدائ پاک حُکمونه منی او د عيسیٰ وفادار پاتې کيږی. ⑬ نو بيا ما د آسمان نه يو آواز واوريدو چې وئيل يې، "دا وليکه، بختور دی هغه څوک چې د دې نه پس به په مالِک کښې مرهٔ کيږی." او روحُ القُدس فرمائی چې، "بېشکه بختور دی ځکه چې له دې نه پس به هغوئ د کړيدو نه په آرام وی، ولې چې د دوئ نيک عملونه به ورسره ملګری وی."

د دُنيا لَو کيدل

⑭ بيا ما وکتل نو يوه سپينه وريځ راښکاره شوه او په هغې چې څوک ناست وو هغه د اِبن آدم په شان وو. د هغهٔ په سر د سرو زرو تاج وو او په لاس کښې يې تېرهٔ لور وو. ⑮ يوه بله فرښته د خُدائ د کور نه بهر راووتله او په وريځ ناست ته يې په اوچت آواز ووئيل چې، "خپل لور ورواچوه او وريبه، ځکه چې د فصل د ريبلو وخت راغلے دے او د دُنيا فصل مکمل پوخ شوے دے." ⑯ نو هغه څوک چې په وريځې ناست وو هغهٔ خپل لور دُنيا ته ورواچولو او د هغې فصل يې وريبلو. ⑰ بيا يوه بله فرښته د خُدائ پاک د آسمانی کور نه راووتله او د هغې سره هم يو تېرهٔ لور وو. ⑱ او بيا بله فرښته د قربانګاه نه راووتله، دا هغه فرښته وه چې په اور يې اختيار وو، او هغې د تېرهٔ لور لرونکی ته په اوچت آواز چغه کړه چې، "خپل تېرهٔ لور ورواچوه او په زمکه د انګورو د بوټو نه فصل راغونډ کړه ځکه چې انګور يې پاخهٔ شوی دی." ⑲ نو فرښتې خپل لور ورواچولو او په دُنيا يې د انګورو د بوټو فصل راټول کړو او هغه يې د خُدائ پاک د غضب په هغه لويه لنګرئ کښې ورواچول. ⑳ انګور يې د ښار نه بهر په لنګرئ کښې دومره نچوړ کړل چې تر يو سل اتيا ميله پورې د هغې نه د وينو سېلاب روان شو او دا وينې دومره بره روانې وې چې د آسونو واګو ته اورسيدې.

فرښتې او آخری اووهٔ افتونه

۱۵ ① بيا ما په آسمان کښې بله يوه لويه او عجيبه نښه وليدله. اووهٔ فرښتې وې چې ورسره د ټولو نه آخری اووهٔ افتونه وُو، ځکه چې په دې افتونو سره د خُدائ پاک قهر سوړ شو. ② او ما وليدل چې د شيشې د سمندر په شان راښکاره شو چې اور په کښې ګډ شوے وو، او د شيشې د سمندر سره هغه خلق ولاړ وُو چې په بلا او د هغې د بُت او د هغې د نوم په شمېر فتح موندلې وه. د هغوئ په لاسونو کښې د خُدائ پاک ورکړی ستارونه وُو. ③ هغوئ د خُدائ پاک د غلام موسیٰ او ګډُوری حمدونه ووئيل چې، "اے مالِکه قادر مطلق خُدايه پاکه، ستا کارونه لوئ او عجيبه دی او ستا لارې د حق او رښتيا دی، اے د قومونو بادشاه. ④ اے مالِکه څوک به يره ونهٔ کړی او ستا د نوم لوئی به ونهٔ کړی؟ ځکه چې يواځې تهٔ پاک يې. ټول قومونه به راشی او ستا په وړاندې به عبادت وکړی ځکه چې ستا د صداقت کارونه ښکاره شوی دی." ⑤ او د دې نه پس ما وليدل چې په آسمان کښې د خُدائ په کور کښې د ګواهئ د خېمې پاک ځائ کولاو شو، ⑥ او د هغې نه اووهٔ فرښتې د اوو افتونو سره راووتلې او هغوئ د کتان جامې اغوستې وې چې صفا او ځلېدونکې وې او په سينو يې د سرو زرو سينه بندونه وُو. ⑦ بيا په څلورو ژواندارو کښې يو هغه اووهٔ فرښتو ته د سرو زرو اووهٔ جامونه ورکړل چې د خُدائ پاک د قهر نه ډک وُو، د هغه خُدائ پاک چې تل تر تله ژوندے وی. ⑧ او د خُدائ پاک کور د خُدائ د جلال او قُدرت د لوګی نه ډک شو او تر هغې هيڅوک ورننوتے نهٔ شو ترڅو چې د اووهٔ فرښتو اووهٔ افتونه پوره شوی نهٔ وُو.

د خُدائ پاک د قهر جامونه

۱۶ ① بيا ما د خُدائ پاک د کور نه يو اوچت آواز واوريدو چې هغه اووهٔ فرښتو ته يې وئيل چې، "لاړې شئ او د خُدائ پاک د قهر اووهٔ جامونه په زمکه توئ کړئ." ② نو اوله فرښته لاړه او په زمکه يې خپل جام توئ کړو او د ناسور خوراکی دانې په هغه خلقو ښکاره شوې چې د بلا نښه يې په ځان کښې وه او هغه بُت ته يې عبادت کړے وو. ③ او دويمې فرښتې خپل جام په سمندر کښې توئ کړو او د هغې اوبهٔ د مړی د وينې په شان شوې او په سمندر کښې هر ژوندے خيز مړ شو. ④ او دريمې

فرښتې خپل جام په دریابونو او په چینو کښې توئ کړو او وینې شول. ۵ بیا ما واورېدل چې په اوبو اختیار لرونکې فرښتې
ووئیل چې، "اے قُدوسه خُدایه، تهٔ چې یې او وې، تهٔ په خپل عدالت کښې صادق یې. ۶ ځکه چې هغوئ د مقدسینو او ستا د
نبیانو وینې توئ کړې دی او تا هغوئ ته د څښلو دپاره وینې ورکړې، هغوئ د دې سزا لائق دی." ۷ او ما د قربانګاه نه یوه
چغه واورېدله، "آو، مالِکه خُدایه پاکه، تهٔ په ټولو قادر یې، ستا ټولې فېصلې رښتینې او په حقه دی." ۸ او څلورمې فرښتې
خپل جام په نمر توئ کړو او دا اختیار ورله ورکړے شو چې په خپلو شغلو خلق وسیزی. ۹ او هغوئ بد بد وسوزېدل خو
هغوئ د خُدائ پاک په نوم کُفر ووئیلو، چا سره چې د دې افتونو د نازلولو اختیار دے، خو هغوئ د توبه ویستلو نه اِنکاری
شول او نهٔ یې د هغهٔ ثنا ووئیله. ۱۰ او پینځمې فرښتې د بلا په تخت خپل جام توئ کړو او د هغهٔ په بادشاهۍ کښې تیارهٔ شوله.
او خلقو د درد نه خپل ژبې ژوولې، ۱۱ او هغوئ د خپل درد او د ناسور په وجه آسمانی خُدائ پاک ته کُفر ووې، او څهٔ بد
کارونه چې هغوئ کړی ؤو، د هغې نه یې توبه ونهٔ کړله. ۱۲ او شپږمې فرښتې خپل جام د فرات په لوئ سیند کښې توئ کړو او
د هغې اوبهٔ وچې شوې چې د نمرخاتهٔ د بادشاهانو دپاره لار تیاره شی. ۱۳ بیا ما ولیدل چې د اژدها، د بلا، او د دروغژن نبی د
خولې نه د چیندخانو په شان درې پیریان راووتل. ۱۴ دا هغه پیریان دی چې معجزې ښائی، هغوئ د دې دپاره ځی چې د دُنیا
ټول بادشاهان د قادر خُدائ پاک د لوئ ورځې د جنګ دپاره راجمع کړی. ۱۵ "ګورئ، زهٔ د غل په شان درځم. بختور دے هغه
چې بېدار وی او جامې یې اغوستې وی نو چې هغه به بربنډ نهٔ شی او خلق به د هغهٔ شرم ونهٔ وینی." ۱۶ نو هغوئ بادشاهان
هغه ځائ ته راجمع کړل چې په عبرانی کښې ورته ارمِګدون وائی. ۱۷ بیا اوومې فرښتې خپل جام په هوا توئ کړو او د خُدائ د
کور د تخت نه یو اوچت آواز راغلو چې هغهٔ وفرمائیل چې، "هر څهٔ پوره شول." ۱۸ له دې نه پس د برېښنا شُغلې او د تندر
ګړزا او یوه دومره سخته زلزله راغله چې د بنی آدم د پېدایښت راسې چرې هم نهٔ وه راغلې. ۱۹ او هغه لوئ ښار په درېو حِصو
تقسیم شو او د دُنیا ښارونه ونړېدل، او خُدائ پاک ته لوئ بابل رایاد شو بلکې د خپل غضب او قهر نه ډکه پیاله یې په هغوئ
وڅښله. ۲۰ هره یوه جزیره غېبه شوله او یو غر هم لیدے نهٔ شو. ۲۱ او په بنی آدمو له آسمان نه تقریباً پنځوس کلو وزن برابر
ږلۍ وورېدله او هغوئ د ږلۍ په افت خُدائ پاک ته کُفر ووئیلو ځکه چې هغه افت ډېر سخت وو.

مشهوره کنجره

۱۷ ۱ بیا هغه اووهٔ فرښتې چې جامونه یې نیولی ؤو، په هغوئ کښې یوه ما له راغله او وې وئیل چې، "راځه چې زهٔ درته د
هغې لوئ کنجرې اَنجام وښایم چې د ډېرو سمندرونو دپاسه په تخت ناسته ده. ۲ د دُنیا خلق په هغه شرابو نشه شول کوم چې
هغې دوئ ته ورکړی ؤو او بیا یې د هغې سره زنا وکړه." ۳ روحُ القُدس په ما غلبه وکړه او بیا فرښتې زهٔ بیابان ته بوتلم. هلته
ما یوه ښځه ولیده چې په یوې سرې بلا سوره وه. چې د هغې په ټول بدن کُفر لیکلے وو او اووهٔ سرونه او لس ښکرونه یې ؤو.
۴ هغه ښځې کاسنی سرې جامې اغوستې وې چې د سرو زرو په کالو، جواهراتو او ملغلرو سنګار شوې وه. د هغې په لاس
کښې د سرو زرو پیالۍ وه چې د پلیتۍ او د هغې د حرامکارۍ د ناپاکۍ نه ډکه وه. ۵ او د هغې په تندی یو نوم لیکلے وو چې
یو پټ راز دے، "لوئ بابل، د کنجرو او د دُنیا د هرې پلیتۍ مور." ۶ او ما ولیدل چې هغه ښځه د مقدسینو په وینه او د عیسیٰ
د شهیدانو په وینه په نشه وه. کله چې ما هغه ولیده نو زهٔ ډېر حېران شوم. ۷ خو فرښتې راته ووئیل چې، "دا تهٔ دومره ولې
حېران یې؟ زهٔ به درته د دې ښځې او دا چې په کومې بلا سوره ده چې اووهٔ سرونه او لس ښکرونه یې دی، د هغې راز ښکاره
کړم. ۸ کومه بلا چې تا ولیدله، هم هغه ده چې ژوندۍ وه خو اوس ژوندۍ نهٔ ده، هغه به د عالمِ ارواح نه راوخېژی او هلاکه به
شی. او په دُنیا کښې هغه خلق چې د چا نومونه چې له ازل نه د ژوندون په کِتاب کښې نهٔ دی لیکلے شوی، هغوئ به د دې مرې
بلا په بیا راښکاره کېدو حېران شی. ځکه چې هغه مخکښې وه، اوس نشته خو بیا به راځی. ۹ او د دې خبرو د پوهېدلو دپاره
ډېر حِکمت په کار دے. دا اووهٔ سرونه هغه اووهٔ غرونه دی چې دا ښځه پرې ناسته ده، خو دوئ هم اووهٔ بادشاهان دی ۱۰ چې
پینځهٔ بادشاهان پخوا تېر شوی دی او یو ژوندے دے او یو بل به راځی، او کله چې هغه راشی نو هغه به د لږ وخت دپاره وی.
۱۱ او هغه بلا چې یو وخت ژوندۍ وه او اوس ژوندۍ نهٔ ده، هغه اتم بادشاه دے، خو بیا هم هغه د اوو نه یو دے او هغه به
هلاک شی. ۱۲ کوم لس ښکرونه چې تا ولیدل، هغه لس بادشاهان دی چې هغوئ لا حکومت نهٔ دے شروع کړے، خو هغوئ به
د یوې ګینټې دپاره د بلا سره د بادشاهۍ اختیار ومومی. ۱۳ د هغه ټولو یو مقصد دے چې خپل طاقت او اختیار بلا له ورکړی.

۱۴ هغوئ به د ګډورى سره جنګ وکړى خو ګډورے به په هغوئ کامياب شى ځکه چې هغه د مالِکانو مالِک او د بادشاهانو
بادشاه دے، او هغوئ هم چې بللے شوى دى، غوره شوى دى او وفادار دى ورسره ملګرى دى.“ ۱۵ بيا فرښتې ما ته ووئيل
چې، ”تا چې کوم سمندر وليدو چې لويه کنجره پرې ناسته ده، دا د خلقو اُمتونه، قومونه او ژبې دى. ۱۶ هغه لس ښکرونه چې
تا وليدل، هغه به سره د بلا د دې کنجرې نه نفرت کوى، هغوئ به دا بربنډه او برباده کړى او د هغې غوښه به وخورى او په اور
به يې ايرې کړى. ۱۷ ځکه چې خُدائ پاک د خپل مقصد د پوره کولو دپاره د دوئ په زړُونو کښې دا خبره اچولې ده چې دوئ
په يو زړۀ سره بلا ته د خپلې بادشاهۍ اختيار ورکړى، ترڅو چې د خُدائ پاک کلام د دوئ په حقله پوره شى. ۱۸ دا ښځه چې
تا وليده هغه لوئ ښار دے چې د دُنيا په بادشاهانو حکومت کوى.“

د بابل بربادى

۱۸ ۱ د دې نه پس ما يوه بله فرښته د آسمان نه په راکوزېدو وليدله او د هغې لوئ اختيار وو او زمکه د هغې په جلال رڼا
شوه. ۲ بيا هغې په اوچت آواز چغه کړه، ”پرېوتو، لوئ بابل پرېوتو. هغه د پيريانو کور، د ټولو ناپاکو روحونو اډه، او د
مردارو مارغانو او د مردارو او حرامو ځناورو کور دے. ۳ ځکه چې ټولو قومونو د هغې د مستۍ او بدکارۍ شراب څښلى
دى، د دُنيا بادشاهانو د هغې سره بدکارى کړې ده، او د دُنيا سوداګرانو د هغې د عياشۍ په سبب دولت راغونډ کړو.“ ۴ بيا ما
د آسمان نه يو بل آواز واورېدو چې وئيل يې، ”اے زما خلقو، د دې نه رابهر شئ چې د دې په ګناهونو کښې شريک نۀ شئ او
چې د هغې په افتونو کښې شامل نۀ شئ. ۵ ځکه چې د هغې ګناهونه تر آسمانه رسېدلى دى او خُدائ پاک د هغې بد کارونه
هېر کړى نۀ دى. ۶ هغې ته د خپلو کړو بدله ورکړئ، هغې چې کوم ناروا کارونه کړى دى، هغه دوه چنده ورکړئ، او هغې چې
په کومې پيالۍ کښې شراب ګډ کړى دى هغه دوه چنده ګډه کړئ. ۷ هغې چې هر څومره لوئى او عياشى وکړه هم هغه هومره
ورته عذاب او وير ورکړئ. هغه په زړۀ کښې دا وائى چې زۀ د تخت مَلِکه يم، زۀ به چرې هم د کونډو په شان ويرونه نۀ کوم.
۸ نو په دې وجه به په هغې په يوه ورځ دومره افتونه راشى، يعنې مرګ، ويره او قحط. او په اور به هم وسوزولے شى ځکه
چې مالِک خُدائ پاک زورَور دے چې د دې فيصله يې واوروله. ۹ د زمکې بادشاهانو چې د هغې سره بدکارى وکړه او د هغې
په عياشۍ کښې شامل شول، هر کله چې هغوئ د دې د سوزېدلو لوګے ووينى نو هغوئ به پرې ژړا او وير وکړى. ۱۰ هغوئ به
لرې ولاړ وى او د هغې په عذاب به د يرې دا وائى چې، ”افسوس، افسوس په لوئ ښار د بابل، په زورَور ښار، چې تۀ په يوه
ګينټه کښې برباد شوې.“ ۱۱ د دُنيا سوداګران به هم په بابل وير او ژړا کوى ځکه چې بيا به هيڅوک هم د هغوئ نوره سودا وانۀ
خلى. ۱۲ د سرو زرو، د سپينو زرو، قيمتى کاڼو، د ملغلرو، د کتان نرمې کپړې، کاسنى کپړې، د ريښمو او سرې کپړې، د هر
قسم د عُودو لرګى، د هاتى غاښونه، د هر قسمه قيمتى لرګو د زېرو، د اوسپنو او د مرمرو څيزونه. ۱۳ او ورسره د دارچينى،
مصالحې، خوشبويۍ عطر، د مُر چيږ، لوبان، مے، تېل، خاص مېده، غنم، او څاروى، ګډې، آسونه، جنګى ګاډى، غلامان او
جنګى قيديان. ۱۴ هغوئ به وائى چې، ”کوم ښۀ څيزونو ته چې ستا خواهش وو، هغه ستا د لاس نه وتلې دى، ستا ټول مال
دولت او شان و شوکت ورک دے او بيا به دا چرې هم په لاس در نۀ شى.“ ۱۵ او هغه سوداګرانو چې د دې ښار په تجارت
مالداره شوى وُو هغوئ هم به د هغې د عذاب د يرې نه لرې ولاړ وى، ژړا او وير به پرې کوى. ۱۶ او داسې به وائى چې،
”افسوس، افسوس، په دې لوئ ښار چې د کتان او کاسنى جامې به يې اغوستې وې او په سرو زرو او قيمتى کاڼو او ملغلرو به
يې خپل ځان سنګار کړے وى. ۱۷ افسوس چې په يوه ګينټه کښې د دې ټوله دبدبه برباده شى.“ بيا ټول د سمندرى جهازونو
کپتانان، سمندرى مسافران او ماڼکيان او هغه څوک چې په سمندرى تجارت خپله ګزاره کوى، به لرې ودرېږى. ۱۸ او کله
چې د هغې د سوزېدلو لوګى ووينى نو چغې به کړى، ”د دې لوئ ښار په شان بل داسې ښار چرته دے؟“ ۱۹ او هغوئ به په
خپلو سرونو خاورې واچوى، وير او ژړا به پرې کوى او داسې به وائى چې، ”افسوس، افسوس، په هغه لوئ ښار چې د چا په
تجارت د سمندرى جهازُونو مالِکان مالداره شول، کوم چې په يوه ګينټه کښې تباه او برباد شُو.“ ۲۰ د هغې د اَنجام په ليدو
اے آسمانه خوشحالى وکړه، اے مقدسينو، رسولانو او نبيانو، په هغې خوشحالى وکړئ، ځکه چې خُدائ پاک ستاسو د انتقام
اخستو په وجه په هغې د عدالت فيصله وکړه.“ ۲۱ او بيا يوې قوتناکې فرښتې د ژرندې د يو غټ پل په شان کاڼے راواخستو او
سمندر ته يې ورګزار کړو او وې وئيل چې، ”دغه شان به د بابل لوئ ښار ونړولے شى او بيا به يې هيڅوک ونۀ وينى. ۲۲ او بيا

به هیچرې په تا کښې د ستار، سندرغاړو، شپیلۍ او د بیګل آوازونه وانۀ وربدے شی، او د یو کسب، کسبګر به هم په تا کښې ونۀ لیدے شی، او بیا به په تا کښې د ژرندې غرار وانۀ وربدے شی. ﴿٢٣﴾ او نور به په تا کښې ډیوه بله نۀ شی او په تا کښې به بیا د زلمی او د ناوې خبرې وانۀ وربدے شی. یو وخت وو چې ستا تاجران د دُنیا زورَور خلق وُو او تا په خپل جادو ټول قومونه دوکه کړی وُو. ﴿٢۴﴾ ستا په کوڅو کښې د هغه نبیانو او مقدسینو او د هغه خلقو بهېدلې وینه ولیدلے شوه چې په ټوله دُنیا کښې وژلے شوی وُو.“

١٩

﴿١﴾ د دې نه پس ما په آسمان کښې د ګڼو خلقو اوچت آوازونه واورېدل، هغوئ چغې وهلې چې، ”ثنا صِفت دې وی مالِک خُدائ ته، خلاصون، لوئی او طاقت زمونږ د خُدائ پاک دے. ﴿٢﴾ ځکه چې د هغۀ فېصلې رښتینې او په حقه دی او هغۀ د لوئې کنجرې د سزا فېصله وکړه چا چې په خپلې حرامکارئ دا دُنیا ګنده وده کړه او د هغې نه یې د خپلو خادِمانو د وینې بدل واخستو.“ ﴿٣﴾ هغوئ بیا چغې کړې چې، ”ثنا صِفت دې وی د مالِک خُدائ، د بابل لوګے تل تر تله خېژی.“ ﴿۴﴾ او هغه ځلېریشت مشران او څلور جاندار خُدائ پاک ته په سجده شول څوک چې په تخت ناست دے او هغوئ هم چغې کړې چې، ”آمین، ثنا صِفت دې وی د مالِک خُدائ.“

د ګډُوری د وادۀ مېلمستیا

﴿۵﴾ بیا د تخت د طرف نه یو آواز راغلے چې، ”اے زمونږ د خُدائ پاک ټولو خادِمانو چې د هغۀ نه وېربږئ، اے لویو او وړو، د خُدائ پاک ثنا وایئ.“ ﴿۶﴾ بیا ما د ډېرو کسانو داسې آواز واورېدو لکه د سیند د اوبو غړمبار او یا لکه د تندر د ګړزار، او هغوئ چغې وهلې چې، ”ثنا صِفت دې وی د مالِک خُدائ، مالِک زمونږ قادر مطلق خُدائ پاک بادشاه دے. ﴿٧﴾ راځئ چې خوشحاله شُو او د خوشحالۍ نه چغې کړُو او د هغۀ لوئی بیان کړُو ځکه چې د ګډوری د وادۀ ورځ راغلې ده او د هغۀ ناوې ځان سمبال کړے دے، ﴿٨﴾ او ورته د کتان نرمې جامې ورکړے شوې دی چې صفا ځلېدونکې دی.“ او دا نرم کتان د مقدسینو ښۀ کارونه دی. ﴿٩﴾ بیا فرښتې ما ته ووئیل چې، ”دا ولیکه چې، بختور دی هغه خلق چې د ګډُوری د وادۀ مېلمستیا ته رابللے شوی دی.“ او نور یې ووئیل چې، ”دا د خُدائ پاک برحق کلام دے.“ ﴿١٠﴾ نو بیا زۀ په دې د هغۀ په پښو کښې په سجده پرېوتلم خو ما ته یې ووئیل چې، ”نه، داسې مۀ کوه. زۀ هم ستا او ستا د وروڼو په شان یو خادِم یم چې د عیسیٰ ګواهی ورکوی. او صرف خُدائ پاک ته سجده کوه. کوم حقیقت چې د عیسیٰ په وسیله مونږ ته څرګند شو هم هغه نبیانو ته د پېشګویو الهام ورکوی.“

د سپین آس سوارۀ

﴿١١﴾ بیا ما آسمان پرانستے ولیدو او هلته زما په وړاندې یو سپین آس وو او د هغۀ د سوارۀ نوم وفادار او رښتینے دے، ځکه چې هغه په عدالت کښې او په جنګ کښې په حقه دے. ﴿١٢﴾ او د هغۀ سترګې د اور د شغلو په شان دی او په سر یې ډېر تاجونه دی. په هغې یو نوم لیکلے شوے دے چې بې له دۀ نه بل نور هیڅوک نۀ پوهېږی. ﴿١٣﴾ او هغۀ په وینو لړلې جامې اغوستې وې او د هغۀ نوم د خُدائ پاک کلام دے. ﴿١۴﴾ او آسمانی لښکرې په سپینو آسونو سورې وربسې وې چې د سپین او صفا نرم کتان جامې یې اغوستې وې. ﴿١۵﴾ او د هغۀ د خولې نه یوه تیره تُوره راوځی چې قومونه پرې ووهی، ځکه چې هغه به په هغوئ زورَور حکومت کوی او د ګناهونو د انګورو لنګرئ به د قادر مطلق خُدائ پاک د قهر او غضب د پښو لاندې نچوړ کړی. ﴿١۶﴾ او د هغۀ په چُوغه او په پتُون دا نوم لیکلے دے چې، ”د بادشاهانو بادشاه او د مالِکانو مالِک.“ ﴿١٧﴾ بیا ما یوه فرښته په نمر کښې ولاړه ولیده او هغې بره په آسمان کښې الوتونکو مارغانو ته چغې کړې چې، ”راشئ او د خُدائ پاک په لویه مېلمستیا کښې راجمع شئ. ﴿١٨﴾ چې د بادشاهانو او د کمانړانو او د تکړه سپاهیانو غوښې، د آسونو او د هغوئ د سورو غوښې او د ټولو خلقو، غلامانو او آزادو د لویو او د وړو غوښې وخورئ.“

﴿١٩﴾ بیا ما ولیدل چې بلا او د دُنیا بادشاهان او د هغوئ لښکرې د سوارۀ او د هغۀ د لښکر سره په جنګ شول. ﴿٢٠﴾ او هغه بلا ګرفتار کړے شوه او دغسې هغه دروغژن نبی هم چې یې د هغې دپاره معجزې ښکاره کولې او هغه څوک یې دوکه کول په چا

چې د بلا نښه وه او د هغهٔ بُت ته يې سجده کړې وه. دغه دواړه ژوندی هغه درياب ته وغورزولے شول چې د ګوګړو شُغلې ترېنه ختلې. (۲۱) او باقی په هغه تُوره ووژلے شول چې په سپين آس د سوارهٔ له خولې نه راوتله، او ټولو مارغانو د هغوئ په غوښه ځانونه ماړهٔ کړل.

زر کاله بادشاهی

۲۰ (۱) بيا ما يوه فرښته له آسمان نه په راکوزېدو وليدله چې ورسره د عالِم ارواح کُنجی او په لاس کښې يې لوئ زنځير وو.
(۲) او هغه اژدها چې زوړ ښامار دے، هغه يې ونيوو، اِبليس يعنې شېطان، او تر زرو کالو پورې يې وتړلو. (۳) فرښتې هغه عالِم ارواح ته وغورزولو، بند يې کړو او مهر يې پرې ولګولو، د دې دپاره چې هغه بيا تر هغې قومونه دوکه نهٔ کړی ترڅو چې زر کاله پوره شوی نهٔ وی. د هغې نه پس به هغه بيا د لږ وخت دپاره آزاد کړے شی. (۴) بيا ما يو څو تختونه وليدل او هغه خلق پرې ناست وُو چا ته چې د عدالت اختيار ورکړے شوے وو. ما د هغه خلقو روحونه وليدل چې سرونه يې د خُدائ پاک د کلام او د عيسیٰ د شهادت په وجه پرې کړے شوی وُو، او هغه خلق چا چې بلا يا د هغهٔ بُت ته سجده نهٔ وه کړې او نهٔ يې په لاس يا تندی د هغهٔ نښه لګولې وه. هغوئ بيا راژوندی شول او د مسيح سره يې تر زرو کالو بادشاهی وکړه. (۵) باقی مړی تر هغې ژوندی نهٔ کړے شول ترڅو چې زر کاله پوره شوی نهٔ وُو. دا اولنے قيامت دے. (۶) بختور او قُدوس هغه دے چې په دې اولنی قيامت کښې شريک دے. ځکه چې په داسې خلقو د دوېم مرګ اختيار نهٔ وی بلکې هغوئ به د خُدائ پاک او د مسيح اِمامان وی او د هغهٔ سره به تر زرو کالو پورې بادشاهی کوی.

د شېطان شکست

(۷) هر کله چې زر کاله پوره شی نو شېطان به د قېد خانې نه را آزاد شی. (۸) او هغه به راشی او په څلور ګوټه دُنيا کښې به قومونه دوکه کړی، يعنې جوج او ماجوج، او جنګ ته به يې راجمع کړی چې د سمندر د شګو په شان بےشمېره دی. (۹) نو هغوئ په ټوله دُنيا راخوارهٔ شول او د خُدائ پاک د مقدسينو ډېره او د هغهٔ محبوب ښار يې راګېر کړو، خو د آسمان نه اور پرې نازل شو او هغوئ يې تباه کړل. (۱۰) او بيا هغوئ له دوکه ورکوونکے اِبليس د اور او ګوګړو درياب ته وغورزولے شو چرته چې بلا او دروغژن نبی هم ورغورزولے شوے دے او هلته به په شپه او ورځ تل تر تله عذابولے شی.

آخری عدالت

(۱۱) بيا ما يو لوئ سپين تخت وليدو چې يو کس چې پرې ناست وو، د هغهٔ د حضور نه زمکه او آسمان وتښتېدل او غېب شول. (۱۲) بيا ما لوئ او واړهٔ مړی د تخت د وړاندې ولاړ وليدل او کتابونه پرانستلے شول. بيا بل کِتاب پرانستلے شو، يعنې د ژوندون کِتاب. او د مړو عدالت د هغوئ د اعمالو په مطابق وشو څنګه چې په هغه کتابونو کښې درج وو. (۱۳) سمندر خپل مړی چې په کښې وُو، ورکړل بيا مرګ او عالِمِ ارواح خپل مړی ورکړل چې په کښې وُو او د ټولو عدالت د هر چا د خپل عمل په مطابق وشو. (۱۴) بيا مرګ او عالِمِ ارواح د اور درياب ته وغورزولے شول، د اور درياب دوېم مرګ دے. (۱۵) خو د چا نومونه چې د ژوندون په کِتاب کښې درج نهٔ وُو هغوئ د اور په درياب کښې وغورزولے شول.

نوے آسمان او نوې دُنيا

۲۱ (۱) بيا ما يو نوے آسمان او يوه نوې دُنيا وليدله ځکه چې اول آسمان او اوله دُنيا غېب شوی وُو او سمندر هم نهٔ وو.
(۲) ما پاک ښار، يعنې نوے يروشلم وليدلو چې د خُدائ پاک د طرفه د آسمان نه راکوزېدو، او دا داسې تيار کړے شوے وو لکه چې ناوې د خپل خاوند دپاره سنګار شوې وی. (۳) ما د تخت نه يو اوچت آواز واورېدو چې دا يې فرمائيل چې، "ګورئ، اوس به د خُدائ پاک حضور د بنی آدمو په مينځ کښې وی او هغوئ به د هغهٔ اُمت وی او خُدائ پاک به په خپله د هغوئ سره

وی. (۴) هغه به د هغوئ د سترګو ټولې اوښکې وچې کړی، هلته به نور نۀ مرګ، نۀ ویر، نۀ ژړا او نۀ درد وی ځکه چې وړومبی
څیزونه تېر شوی دی.“ (۵) او هغه څوک چې په تخت ناست وو هغۀ وفرمائیل چې، ”وګورئ، زۀ ټول څیزونه نوی کوم.“ بیا
هغۀ ما ته وفرمائیل چې، ”زما دا کلام ولیکه ځکه چې زما خبرې د اِعتبار لائقې او رښتیا دی.“ (۶) بیا یې ما ته وفرمائیل چې،
”وشوه. الفه او اومیګه، اول او آخر زۀ یم. هر څوک چې تږے وی زۀ به هغوئ ته د ژوندون د اوبو د چینو نه وړیا اوبۀ ورکړم.
(۷) څوک چې کامیاب شی هغه به د دې وارث شی، او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک یم او هغوئ به زما بچی وی. (۸) خو د
ویرېدونکو، بې‌ایمانانو، پلیتانو، قاتلانو، حرامکارانو، جادوګرانو، بُت پرستانو او هر قسم دروغژن خلق به په هغه دریاب کښې وی
چې په کښې د ګوګړو اور بلېږی، او دا دوېم مرګ دے.“

نوے یروشلم

(۹) بیا په هغه اوو فرښتو کښې چې د اووۀ آخری افتونو ډک جامونه ورسره وُو، یوه ما ته راغله او وې وئیل چې، ”راځه، زۀ به
تا ته ناوې وښایم چې د ګډُوری ښځه ده.“ (۱۰) نو روحُ القُدس په ما غلبه وکړه او زۀ یې یو لوئ اوچت غر ته بوتلم او د یروشلم
پاک ښار یې راته وښائیلو چې د خُدائ پاک د طرفه راکوزېدو. (۱۱) هغه د خُدائ پاک په جلال روښانه وو، د هغې رڼا د قیمتی
جواهراتو په شان لکه د جاسپر او د بلور کانی په شان صفا وو. (۱۲) د هغې لوئ اوچت دېوال وو چې په کښې دولس دروازې
وې او په هره دروازه کښې فرښته ولاړه وه، او په دروازو د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نومونه لیکلے شوی وُو. (۱۳) نمرخاتۀ ته
درې دروازې وې، شمال ته درې، جنوب ته درې، او نمر پرېواتۀ ته درې دروازې وې. (۱۴) د ښار د دېوال دولس بنیادونه وُو او
په هغې د ګډُوری د دولسو رسولانو نومونه وُو. (۱۵) کومې فرښتې چې ما سره خبرې وکړلې، د هغې سره د سرو زرو یو ګز وو
چې پرې د ښار دېوالونه او دروازې ناپ کړی. (۱۶) او ښار په څلور ګوټه شکل جوړ وو او څومره چې اوږد وو هغه هومره پلن
وو، او هغې د ښار ناپ په ګز وکړو او د دې اوږدوالے، پلنوالے او اوچتوالے برابر وُو چې دوه نیم زره کیلومیټره وُو. (۱۷)
فرښتې د دیوال ناپ په دُنیاوی پیمانه وکړو چې شپېتۀ میټره اوچت وو، او فرښتې هم دا پیمانه استعمالوله. (۱۸) دېوال د جاسپر
کاڼو نه جوړ وو او ښار په خپله د سوچه سرو زرو نه جوړ شوے وو او د صفا شیشې په شان پرقېدو. (۱۹) د ښار د دېوالونو
بنیادونه په رنګا رنګ قیمتی کاڼو ښائسته کړے شوی وُو اول بنیاد د جاسپر کاڼو وو، دوېم د نیلم، درېم د شب چراغ، څلورم د
زمرد، (۲۰) پینځم د اونیکس، شپږم د یمنی عقیقو، اووم د ګراسولر، اتم د ایکوامرین، نهم د طوپاز، لسم د کلسائټو، یوولسم د
کائنائټو، او دولسم د کټېلی وو. (۲۱) او هغه دولس دروازې د دولسو ملغلرو وې، هره دروازه د یوې ملغلرې نه جوړه وه. د ښار
لوئې کوڅې د صفا شیشې په شان د سوچه سرو زرو وې. (۲۲) ما په ښار کښې د خُدائ کور ونۀ لیدو ځکه چې مالِک قادر
مطلق خُدائ پاک او ګډُورے په خپله د دې ښار د خُدائ پاک کور دے. (۲۳) او ښار ته د نمر یا د سپوږمۍ د رڼا حاجت نشته
ځکه چې د خُدائ پاک جلال دا روښانه کوی او ګډُورے د دې ډیوه ده. (۲۴) د دې په رڼا به قومونه ګرځی او دۀ ته به د دُنیا
بادشاهان خپلې لوئې راوړی. (۲۵) د ښار دروازې به ټوله ورځ کښې نۀ بندېږی او هلته به شپه چرې نۀ وی. (۲۶) د قومونو شان
او شوکت به دۀ ته راوړے شی. (۲۷) خو هیڅ ناپاکه څیز به دې ته ورننوتے نۀ شی او نۀ پلیت او نۀ دروغژن، خو صرف هغوئ
د چا نومونه چې د ګډُوری د ژوندون په کِتاب کښې لیکلی دی.

۲۲

(۱) بیا فرښتې ما ته د ژوند د اوبو دریاب وښودلو چې د بلور په شان پرقېدو چې د خُدائ پاک او د ګډُوری د تخت نه
(۲) د ښار د لوئ سړک په مینځ کښې رابهېدلو. د دریاب په دواړو غاړو د ژوندون ونه وه چې دولس قسمه مېوه یې نیوله او هره
میاشت به یې مېوه نیوله. او د ونې پاڼې د قومونو د شفا ورکولو دپاره دی. (۳) او په هغه ښار کښې به داسې هیڅ څیز موندلے
نۀ شی چې ناروا وی. او د خُدائ پاک او د ګډُوری تخت به په هغه ښار کښې وی او د هغۀ خادِمان به د هغۀ عبادت کوی. (۴)
هغوئ به د هغۀ مخ وینی او د هغۀ نوم به د هغوئ په تندو لیکلے وی. (۵) هلته به شپه نۀ وی او نۀ به هغوئ ته د ډیوې یا د نمر د
رڼا ضرورت وی ځکه چې مالِک خُدائ پاک به د هغوئ رڼا وی، او هغوئ به هلته تل تر تله بادشاهی کوی.

د حضرت عیسیٰ راتلل

۶ بیا فرښتې ما ته ووئیل چې، ”دا خبرې د اِعتبار لائقې او رښتیا دی. مالِک خُدائ پاک چې خپلو نبیانو ته د نبوت الهام
ورکوی، هغهٔ خپله فرښته راولېږله چې خپلو خادمانو ته هغه څهٔ وښائی چې زر کېدونکی دی.“ ۷ مالِک عیسیٰ فرمائی چې،
”ما ته غوږ ونیسئ زهٔ زر درځم. بختور دی هغوئ څوک چې د دې کِتاب پېشګوئۍ منی.“ ۸ او زهٔ یوحنا هغه څوک یم چې دا
رویا مې واورېدله او ولیدله. نو زهٔ د هغې فرښتې په پښو کښې په سجده پرېوتلم چا چې ما ته دا هر څهٔ ښکاره کړل. ۹ خو
هغې ما ته ووئیل، ”داسې مهٔ کوه، زهٔ خو ستا او ستا د ورونړو نبیانو او د دې کِتاب د کلام منونکو، په شان یو خادِم یم. صرف
خُدائ پاک ته سجده کوه.“ ۱۰ بیا هغې ما ته ووئیل چې، ”د دې کِتاب پېشګوئۍ مهٔ پټوه ځکه چې د هغې د پوره کېدو وخت
رانزدې دے. ۱۱ څوک چې بدکاران دی، پرېږده چې بدکارونه کوی، څوک چې پلیت دی، پرېږدئ چې په خپله پلیتی کښې آخته
وی. څوک چې صادقان دی هغه دې په خپل صداقت کښې پاتې شی او څوک چې پاک وی هغوئ دې پاک پاتې شی.“ ۱۲ ”ما
ته غوږ ونیسئ. زهٔ عیسیٰ زر درځم او ستاسو اجر د خپل ځان سره دروړم چې هر یو ته به زهٔ د هغوئ د عمل په مطابق ورکړم.
۱۳ الفه او اومیګه زهٔ یم، اول او آخر زهٔ یم، ازل او خاتمه زهٔ یم. ۱۴ بختور دی هغه خلق چې خپلې جُوغې یې صفا وینځلی
دی، نو هم هغوئ به د ژوندون د ونې حق ومومی او ښار ته به په دروازو ورننوځی. ۱۵ خو بهر هغه سپی دی کوم چې
جادوګران، حرامکاران، قاتلان او بُت پرستان او د هغوئ ټولو د ژوند هر یو پل په دروغو روان دے. ۱۶ ما عیسیٰ، خپله فرښته
تاسو ته درولېږله چې جماعتونو ته دا ګواهی ورکړی چې زهٔ د داؤد د خانګې او نسل نه یم او د سبا ځلېدونکے ستورے یم.“
۱۷ روحُ القُدس او ناوې وائی چې، ”راشه.“ او هر اورېدونکے دې هم وائی چې، ”راشه.“ او څوک چې تږے وی، هغه دې
راشی، او څوک چې یې غواړی، د ژوندون د اوبو نه دې وړیا واخلی. ۱۸ زهٔ هر چا ته دا خبردارے ورکوم څوک د دې کِتاب د
پېشګوئیو کلام اوری، کهٔ څوک د ځانه څهٔ په کښې زیات کړی نو خُدائ پاک به هغهٔ ته په دې کِتاب کښې بیان شوی افتونه
ورکړی. ۱۹ او کهٔ څوک د پېشګوئیو د دې کِتاب نه څهٔ خبرې اخوا کړی نو خُدائ پاک به د هغهٔ د ژوندون د ونې نه او د
مقدس ښار نه د هغهٔ حِصه ختمه کړی کومه چې په دې کِتاب کښې بیان شوې ده. ۲۰ څوک چې د دې خبرو ګواهی ورکوی
هغه وائی چې، ”آو، زهٔ زر درځم.“ آمین، مالِک عیسیٰ، راشه. ۲۱ د مالِک عیسیٰ فضل دې په تاسو ټولو وی، آمین.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹